

New York, Green Money Show

Washington DC, Blue Money Show

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Ηλίας Φαραγγιτάκης 210-8974671, 6976-435232, e mail: org_usa@icloud.com

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

1.1. Διοργάνωση του New York Green Money Show.

Το μεγαλύτερο επενδυτικό και αναπτυξιακό πολύ-συνέδριο στην Ευρώπη, το MONEY SHOW, έχει μια πορεία 33 ετών με επιτυχημένες διοργανώσεις σε όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Το forum περιλαμβάνει :

- πρόγραμμα από συνεδριακές εκδηλώσεις με θεματολογίες που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα των διαθέσιμων προϊόντων, κοινωνικών υπηρεσιών και πολιτικών, καθώς και
- έκθεση με περίπτερα για προβολή των διαθέσιμων προϊόντων και υπηρεσιών.

Στη διάρκεια του MONEY SHOW Έλληνες κυρίως και ξένοι ειδικοί του χώρου, θα παρουσιάσουν θέματα σχετικά με την τοπική και την περιφερειακή ανάπτυξη στην Ελλάδα Κύρο σήμερα σε επίπεδο Περιφερειών και Επαρχιών..

1.2. Αντικείμενο της Έκθεσης

Το πρόγραμμα των παρουσιάσεων του MONEY SHOW πλαισιώνεται και συμπληρώνεται από την έκθεση B2B των συμμετεχόντων με περίπτερα (stands), η οποία έχει ως βασικό αντικείμενο την προβολή των υπηρεσιών και των προϊόντων που προσφέρονται. Οι εταιρίες που θα προβληθούν με περίπτερο θα προέρχονται από την τοπική και την Περιφερειακή αγορά της Ελλάδας, Κύπρου:

- Θεσμικοί, συντεχνιακοί και επιστημονικοί φορείς
- Αυτοδιοικητικές αναπτυξιακές Εταιρείες
- Εταιρίες που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, Κύπρο
- Κεφαλαιουχικοί φορείς με επενδυτικό ενδιαφέρον για τις Ελληνικές Περιφέρειες.
- Πανεπιστήμια/Έκπαιδευση και Τεχνολογικά εκπαιδευτικά Ιδρύματα.
- Πολιτιστικοί φορείς που αναζητούν χρηματοδότες
- Εταιρίες συμβούλων
- Κλαδικός τύπος, τοπικός τύπος οικονομικές εφημερίδες και περιοδικά

Η προβολή των ανωτέρω προϊόντων και υπηρεσιών, έχει δύο όψεις αλληλοσυμπληρούμενες :

Α. Την παροχή προς τους εκθέτες της δυνατότητας παρουσίασης κάθε ξεχωριστού 'προϊόντος' τους στους επισκέπτες της έκθεσης, σε περιβάλλον απόλυτα προσαρμοσμένο στο κύρος και το επίπεδο αυτού του τομέα, μέσω :

- της διοργάνωσης της έκθεσης σε χώρο προσήκοντα στο αναμενόμενο επίπεδο επαφών
- της εξασφάλισης των απαραίτητων διευκολύνσεων για την απρόσκοπτη διεξαγωγή των συζητήσεων εκθετών με επισκέπτες και την προσέλευση και κίνηση των ενδιαφερομένων στο χώρο της έκθεσης.

Β. Την παροχή στους εκθέτες της δυνατότητας ομαδικής παρουσίασης των προϊόντων και υπηρεσιών, με στόχο την προώθηση ολοκληρωμένων προϊόντων ή υπηρεσιών καθώς και μια πιο ολοκληρωμένη ενημέρωση του κοινού.

Γ. Την παροχή προς κάθε ενδιαφερόμενο πλήρους και σφαιρικής ενημέρωσης για τις σημερινές τάσεις και προσφερόμενες υπηρεσίες και προϊόντα, εν όψει μάλιστα των ραγδαίων εξελίξεων που επέρχονται στις διεθνείς αγορές.

1.3. Αντικείμενο και λόγος ύπαρξης του Forum. Η θεωρητική προσέγγιση.

Η υπόθεση της οικονομικής ανάκαμψης, των διαφρωτικών αλλαγών και των οικονομικών μεταρρυθμίσεων πρέπει να επεκταθεί από την Κεντρική Διοίκηση προς τις Περιφέρειες και τους Δήμους της χώρας.

Η επίλυση των οικονομικών προβλημάτων, η εμπέδωση κλίματος διεθνούς οικονομικής αξιοπιστίας και η αναστροφή της οικονομικής ύφεσης πρέπει να γίνει «προσωπικό στοίχημα» των περιφερειαρχών, δημάρχων, όλων των εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η αποτελεσματική αναστροφή του εξαιρετικά δυσμενούς διεθνούς επενδυτικού και επιχειρηματικού κλίματος – που πλήγτει στο σύνολό τους τις Περιφέρειες της χώρας – μπορεί να αλλάξει με την αποφασιστική παρέμβαση της Τοπικής και της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης.

2. ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

2.1. Η Περιφερειακή και Δημοτική Οικονομία & Αγορά στην Ελλάδα

Οι Δήμοι και οι Περιφέρειες–που αποτελούν τον πρώτο και δεύτερο βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης—για να αντιμετωπίσουν τα σοβαρά οικονομικά προβλήματα των νοικοκυριών και επιχειρήσεων χρειάζεται να εντείνουν τις προσπάθειές τους σε τρία κύρια επίπεδα:

1. Πολιτικές οικονομικής εξυγίανσης των Δήμων και Περιφερειών.

Μέσα σε συνθήκες ύφεσης και μακροχρόνιας αδυναμίας της Πολιτείας να συνεχίσει να ενισχύσει την Τοπική Αυτοδιοίκηση, οι Περιφέρειες και οι Δήμοι οφείλουν:

- Να προχωρήσουν στην οικονομική εξυγίανση τους μέσα από τη συνεχή συμπίεση των δαπανών τους και όχι με τη μετακύλιση τους απευθείας στους Δημότες.
- Να εφαρμόσουν πολιτικές οικονομικής εξυγίανσης αξιοποιώντας τις εμπειρίες των Επιχειρήσεων για εξορθολογισμό των δαπανών τους μέσω της συνεχούς βελτίωσης των λειτουργιών, της αύξησης της παραγωγικότητας ανά απασχολούμενο και της παροχής δημοτικών υπηρεσιών με το χαμηλότερο δυνατό κόστος για τους Δημότες.
- Να ετοιμάσουν προγράμματα αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων που διαθέτουν μέσα από διαδικασίες «πλήρους διαφάνειας», ώστε να βελτιώσουν ταχύτερα την οικονομική τους κατάσταση.

2. Κοινωνικές πολιτικές σε όφελος των ευπαθών ομάδων του πληθυσμού.

Η αποτελεσματικότητα των πολιτικών κοινωνικής αλληλεγγύης συνδέεται με την:

- Ικανότητα των Δήμων να εξοικονομούν πόρους μέσα από την οικονομική εξυγίανσή τους και τον εξορθολογισμό των εσόδων και των δαπανών.
- Αξιοποίηση της δημοτικής περιουσίας.
- Πολιτικές πολλαπλής στήριξης της Επιχειρηματικότητας και ενθάρρυνσης των Ιδιωτικών Επενδύσεων, που δημιουργούν εισοδήματα και αποφέρουν (άμεσα ή έμμεσα) αυξημένα έσοδα στους Δήμους και στους Δημότες.

3. Πολιτικές για την υποστήριξη της Οικονομικής Ανάπτυξης και ενθάρρυνση και προσέλκυση Ιδιωτικών Επενδύσεων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση οφείλει να συμβάλλει στην Ανάκαμψη της Εθνικής Οικονομίας και στη δημιουργία των κατάλληλων προϋποθέσεων για δημιουργία των κατάλληλων προϋποθέσεων για Βιώσιμη Οικονομική Ανάπτυξη, μέσω της πολλαπλής στήριξης της Επιχειρηματικότητας και των Ιδιωτικών επενδύσεων.

Οι διεθνείς εμπειρίες:

Η επίτευξη αυτού του **Κεντρικού Στρατηγικού Στόχου** δεν μπορεί να γίνει με πειραματισμούς ή ξεπερασμένες οικονομικές πολιτικές και «δόγματα», αλλά με βάση τις διεθνείς εμπειρίες και πρακτικές. Συγκεκριμένα:

- Πολλές περιφέρειες χωρών από τις πιο αναπτυγμένες στον κόσμο εφαρμόζουν Στρατηγικά Σχέδια για τον οικονομικό μετασχηματισμό τους και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του παραγωγικού δυναμικού τους με χρονικό ορίζοντα το 2035, το 2040 ή και το έτος ...2060.
- Στο επίκεντρο αυτών των μακροχρόνιων προσπαθειών βρίσκονται οι εξής Κύριοι Στόχοι:

- ⇒ Δημιουργία ιδιαίτερα ευνόϊκου περιβάλλοντος για τις υφιστάμενες επιχειρήσεις και συνεχείς προσπάθειες για προσέλκυση και άλλων επιχειρήσεων.
- ⇒ Ανάδειξη των συγκριτικών πλεονεκτημάτων, των φυσικών πόρων για αξιοποίηση κλπ προκειμένου να προσελκυσθούν ιδιωτικές επενδύσεις που δημιουργούν θέσεις απασχόλησης και νέα εισοδήματα.
- ⇒ Πολιτικές για την ενίσχυση των Καινοτομιών και Τεχνολογιών σε περιφερειακό επίπεδο, ώστε αυτές να αξιοποιηθούν από τις επιχειρήσεις και να προσελκυσθούν ιδιωτικά επενδυτικά κεφάλαια.
- ⇒ Υποστήριξη του οικονομικού μετασχηματισμού των Περιφερειών ώστε να ενισχύεται συνεχώς η διεθνής ανταγωνιστικότητά τους με μετρήσιμους όρους.

Σε γενικές γραμμές οι Περιφέρειες στις περισσότερο αναπτυγμένες χώρες εφαρμόζουν:

- ◆ Στρατηγικές Οικονομικής Ανάπτυξης που έχουν ως «ακρογωνιαίο λίθο» την πολλαπλή υποστήριξη του Επιχειρηματικού Δυναμικού, ώστε αυτό να γίνεται διεθνώς ολοένα και πιο ανταγωνιστικό...
- ◆ Περιφερειακές πολιτικές και δράσεις με την Επιχειρηματικότητα να αποτελεί τη βασική κινητήρια δύναμη για τη δημιουργία «Οικονομικά Βιώσιμων Περιφερειών του Μέλλοντος».
- ◆ Πολιτικές και δράσεις με μετρήσιμα αποτελέσματα σε συγκεκριμένες ημερομηνίες και με έμφαση στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των Περιφερειών μέσα στην παγκόσμια αγορά.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να τονισθούν ακόμη τα ακόλουθα:

- Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή από τα τέλη του 2010 έχει υιοθετήσει ένα νέο δείκτη – τον *Regional Competitiveness Index* – με σκοπό τη μέτρηση της ανταγωνιστικότητας των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Σε σχέση με το παρελθόν η διεθνής εμπειρία δείχνει ότι:
 - ⇒ Τα Προγράμματα Περιφερειακής Ανάπτυξης εστιάζουν περισσότερο στην αποτελεσματική προστασία του Περιβάλλοντος και κυρίως στην κοινωνική σύγκλιση με ενισχυμένες περιβαλλοντικές και κοινωνικές πολιτικές και λιγότερο σε οικονομικές πολιτικές και τις επενδύσεις.
 - ⇒ Τώρα τα Προγράμματα Περιφερειακής Ανάπτυξης εστιάζονται περισσότερο στον οικονομικό μετασχηματισμό και στην πολύπλευρη ενίσχυση της Επιχειρηματικότητας, ώστε μέσω της αύξησης του Ακαθάριστου Περιφερειακού Εισοδήματος από επιχειρηματικές δραστηριότητες να υποστηρίζονται πιο αποτελεσματικά οι πολιτικές «κοινωνικής συνοχής».
 - ⇒ Στο παρελθόν πρωταρχική προτεραιότητα είχαν οι δημόσιες επενδύσεις λόγω της αναγκαιότητας κάλυψης πολλαπλών αναγκών των Περιφερειών. Τώρα στο επίκεντρο των Στρατηγικών πάρα πολλών Περιφερειών – κυρίως λόγω έλλειψης δημοσίων πόρων – βρίσκονται πολιτικές προσέλκυσης ιδιωτικών Επενδύσεων, μέσω των οποίων μπορούν να αναπτυχθούν επιχειρήσεις που θα δημιουργούν νέα εισοδήματα και βιώσιμες θέσεις εργασίας.

Μια τέτοια Στρατηγική για την Ελληνική Τοπική Αυτοδιοίκηση – που θα βάζει στο επίκεντρο των πολιτικών της την Ανάπτυξη της Επιχειρηματικότητας και την υλοποίηση μεγάλων Ιδιωτικών Επενδύσεων – είναι «μονόδρομος» για τους εξής λόγους:

- Για πάρα πολλά χρόνια το Ελληνικό Δημόσιο θα αδυνατεί να ενισχύει μονομερώς την Τοπική Αυτοδιοίκηση για να ασκούν τις κοινωνικές πολιτικές τους.
- Οι δημόσιες επενδύσεις και, κυρίως, τα μικρά περιφερειακά και δημοτικά έργα θα είναι περιορισμένες.
- Οι οικονομικές δυσκολίες των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων θα αποτελούν αντιερβλητα εμπόδια έστω και για συγκρατημένες αυξήσεις των δημοτικών εσόδων.
- Η πιστοληπτική ικανότητα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης – σχεδόν στο σύνολό της – θα εξακολουθήσει να παραμένει αρνητική για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, δημιουργώντας μεγάλα εμπόδια στην αύξηση των δαπανών και των επενδύσεων.

Λύσεις στα προβλήματα του παραγωγικού και οικονομικού δυναμικού (επιχειρήσεων και νοικοκυριών) των Περιφερειών μπορούν να εξασφαλίσουν πολιτικές που θα δημιουργούν ένα πολύ ελκυστικό περιβάλλον για τις επιχειρήσεις και τους υποψήφιους επενδυτές.

Στο επίκεντρο των προσπαθειών των Περιφερειαρχών θα πρέπει να είναι:

Μια Στρατηγική για το μετασχηματισμό των Περιφερειών σε σύγχρονες Περιφέρειες, που θα στηρίζουν την ανάπτυξη και την ευημερία τους από επιχειρήσεις ιδιωτικές επενδύσεις που θα χαρακτηρίζονται από:

- Δυναμισμό.
- «Εξωστρέφεια».
- Καινοτόμες επιχειρηματικές μεθόδους.
- Υψηλό βαθμό εξειδίκευσης προϊόντων και υπηρεσιών κλπ

Μέσω μιας Στρατηγικής που θα περιλαμβάνει σειρά πολιτικών και δράσεων για την προσέλκυση επιχειρήσεων και ιδιωτικών επενδύσεων μπορούν να δημιουργηθούν «περιφερειακοί αναπτυξιακοί πόλοι» που θα δημιουργούν νέα περιφερειακά εισοδήματα και υψηλά επίπεδα απασχόλησης.

Στρατηγικές Προτεραιότητες για την ενίσχυση της Επιχειρηματικότητας και των Επενδύσεων

Το «σύγχρονο Όραμα» - για Οικονομικά Βιώσιμες Περιφέρειες και Τοπικές Κοινωνίες που θα εξασφαλίζουν πολύ μεγάλη «κοινωνική συνοχή» - για να γίνει πραγματικότητα προϋποθέτει τη δημιουργία σημαντικών «κινητρών» και «συγκριτικών πλεονεκτημάτων», που θα καταστήσουν τις Περιφέρειες ιδιαίτερα ελκυστικές για μεγάλο αριθμό σύγχρονων και δυναμικών επιχειρήσεων και ιδιωτών επενδυτών με μακροχρόνιο επενδυτικό ορίζοντα.

Σε γενικές γραμμές – και ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες της κάθε περιφέρειας – οι μακροπρόθεσμες Στρατηγικές Προτεραιότητες των Περιφερειών θα πρέπει να είναι:

1. Προώηση πολιτικών που θα έχουν ως Στρατηγικό Στόχο το μετασχηματισμό της Περιφερειακής Οικονομίας σε μια διεθνώς ανταγωνιστική, διαφοροποιημένη και βιώσιμη περιφερειακή οικονομία.
2. Ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων κοινωνικο-επαγγελματιών ομάδων, επιχειρήσεων, ενδιαφερομένων μερών κλπ για την **προώθηση άλλαγών** που θα βελτιώνουν συνεχώς:
 - την επιχειρηματικότητα,
 - το επενδυτικό περιβάλλον,
 - το επίπεδο απασχόλησης και
 - την Κοινωνική Ευημερία.
3. Ενίσχυση της αλληλεγγύης και αλληλοκατανόησης μεταξύ των μελών των Τοπικών Κοινωνιών για την:
 - αντιμετώπιση των σημαντικών κοινωνικών προβλημάτων που γεννάει η μακροχρόνια ανεργία, προκειμένου να αποφευχθούν φαινόμενα κοινωνικής απομόνωσης και οικονομικού αποκλεισμού και
 - συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών για την προώθηση αλλαγών που θα ενισχύουν την Πραγματική Οικονομία και την Παραγωγικότητα.
4. Ανάπτυξη της «επιχειρηματικής κουλτούρας και ημικής», που αποτελούν «κινητήριες δυνάμεις» για ανάπτυξη του υγιούς ανταγωνισμού σε όφελος των καταναλωτών και για την άσκηση πολιτικών Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης.
5. Ενθάρρυνση της στενής συνεργασίας μεταξύ των επιχειρήσεων της Περιφέρειας για την επίτευξη κοινών επιχειρηματικών στόχων για πραγματοποίηση εσωτερικών και εξωτερικών οικονομιών κλίμακας, για την υλοποίηση κοινών επενδυτικών σχεδίων, ενθάρρυνση της ανάπτυξης joint ventures με επιχειρήσεις από άλλες Περιφέρειες της χώρας ή από άλλες χώρες κλπ.
6. Δημιουργία ενός «πολύ θετικού κλίματος» στις Τοπικές Κοινωνίες έναντι των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που θα χαρακτηρίζονται από δημιουργικότητα, καινοτόμες ιδέες, υψηλό κύρος κλπ που είναι κύριες προϋποθέσεις για να προωθηθούν ή προσελκυθούν επενδύσεις.
7. Συνεχής έμφαση στις Επενδύσεις για το Ανθρώπινο Δυναμικό, μακροχρόνια πολιτική που θα κινείται σε δύο κεντρικούς άξονες:
 - Βελτιστοποίηση της ποιότητας των υπηρεσιών ολόκληρου του Εκπαιδευτικού Συστήματος της Περιφέρειας, ώστε οι νέοι να αποκτήσουν όλες εκείνες τις γνώσεις, ηθικές αρχές, κλπ που θα τους επιτρέψουν να ενταχθούν ταχύτερα μέσα στην Παραγωγική Οικονομία.
 - Επενδύσεις για βελτίωση του επιπέδου των γνώσεων, της εξειδίκευσης και της ικανότητας αιφομοίωσης των πλέον σύγχρονων τεχνολογιών κλπ, ώστε οι άνεργοι, το επανακαρπτζόμενο Ανθρώπινο Δυναμικό, τα στελέχη κλπ να μπορούν με απόλυτη επάρκεια να πληρώνουν τις θέσεις εργασίας που απαιτούν οι σύγχρονες, δυναμικές και καινοτόμες επιχειρήσεις.
8. Ανάδειξη της Έρευνας και των Καινοτομιών ως «βασικών εργαλείων» για τη δημιουργία βιώσιμων επιχειρήσεων και ισχυρής περιφερειακής οικονομίας. Αυτός ο επιμέρους Στρατηγικός Στόχος μπορεί να επιτευχθεί μέσω της στενής συνεργασίας των Περιφερειών με Πανεπιστήμια και TEI και με επιχειρήσεις με αμοιβαία οφέλη για όλες τις συμμετέχουσες πλευρές.
9. Αύξηση των ευκαιριών απασχόλησης και υποστήριξη προσπαθειών για δημιουργία θέσεων εργασίας που θα εξασφαλίζουν καλλίτερες αποδοχές.

10. Βελτίωση των συνθηκών υγείας, ασφάλειας και ευημερίας με την καλλίτερη αξιοποίηση των υφισταμένων υποδομών και με το χαμηλότερο δυνατό κόστος για το Κοινωνικό Σύνολο.
11. Ενίσχυση της οικονομικής και περιβαλλοντικής βιωσιμότητας μέσω της παροχής αποτελεσματικών δημόσιων υπηρεσιών κοινής ωφέλειας.
12. Προώθηση πολιτικών στον τομέα της κατοικίας που θα εξασφαλίζουν μεγαλύτερη λειτουργικότητα των μικρών και μεγάλων αστικών κέντρων και των οικισμών, επάρκεια και καταληλότητα κατοικών για τις οικογένειες ανάλογα με τις εισοδηματικές ικανότητές τους με μέτρα που θα ενθαρρύνουν μια προγραμματισμένη οικιστική ανάπτυξη με το χαμηλότερο δυνατό κόστος για τους τελικούς χρήστες.
13. Ενίσχυση της κινητικότητας του ανθρώπινου δυναμικού μέσω της βελτίωσης της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών και των υποδομών μεταφορών με το χαμηλότερο δυνατό κόστος και με τη μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τις ανάγκες των επιχειρήσεων και των εργαζομένων.
14. Υποστήριξη πολιτικών για καθαρή και επαρκή ενέργεια με το χαμηλότερο δυνατό κόστος παραγωγής και συνεχή. βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης ενέργειας σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά.
15. Διαρκής ενημέρωση και ευαισθητοποίηση επιχειρήσεων και πολιτών για την ενίσχυση των «πράσινων υποδομών» της Περιφέρειας.
16. Ενθάρρυνση και υποστήριξη πολιτικών για τη διαφύλαξη και βελτίωση των διαθέσιμων φυσικών και πολιτιστικών πόρων και των αγροτικών εκτάσεων μέσω της:
 - βελτιστοποίησης των λειτουργιών των αστικών κέντρων,
 - ανάπτυξη των μεικτών χρήσεων για τις διαθέσιμες εκτάσεις με σκοπό την αύξηση του συνολικού οικονομικού οφέλους από διάφορες αγροτικές ή μεικτές οικονομικές δραστηριότητας,
 - ανάπτυξης της ανακύκλωσης,
 - διαφύλαξης των ιστορικών και πολιτιστικών μνημείων κλπ.
17. Ενθάρρυνση των νέων και άλλων ενδιαφερομένων για τη μεγαλύτερη δυνατή αξιοποίηση αγροτικών εκτάσεων και την ανάπτυξη μιας σύγχρονης αγροτικής οικονομίας.
18. Ενθάρρυνση και υποστήριξη της Νεανικής Επιχειρηματικότητας.
19. Μεγαλύτερη περιβαλλοντική προστασία των ακτογραμμών και των θαλασσών που αποτελούν βασική πηγή κοινωνικού πλούτου και ανάπτυξης τουριστικών δραστηριοτήτων.
20. Διαφύλαξη και ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς.
21. Βελτίωση της λειτουργικότητας των δημοσίων υπηρεσιών κλπ με καλλίτερη και ταχύτερη εξυπηρέτηση επιχειρήσεων και πολιτών.

Η αναγκαιότητα του Περιφερειακού Προγραμματισμού

Οι Στρατηγικές Προτεραιότητες για να γίνουν πραγματικότητα χρειάζεται να ενταχθούν σε Προγράμματα Περιφερειακής Ανάπτυξης που, σε γενικές γραμμές, θα περιλαμβάνουν:

- Συγκεκριμένους Στόχους που θα πρέπει να επιτευχθούν μέσα σε συγκεκριμένες χρονικές περιόδους.
- Οι πολιτικές και τα μέτρα που θα επιτρέψουν την επίτευξη των διαφόρων Στόχων, αλλά οι οποίες έχουν διαφορετικές προτεραιότητες, ανάλογα με τις ανάγκες που πρέπει να αντιμετωπισθούν.
- «Δέσμευση» των αρχών ότι θα πετύχουν τους Στόχους.
- Ρεαλιστικούς Προϋπολογισμούς που θα είναι δημόσια γνωστοί και ελεγκτέοι από αρμόδιους φορείς.
- Μετρήσιμους δείκτες των επιτυγχανομένων επιδόσεων ανά Στρατηγική Προτεραιότητα.
- Βέλτιστες Πρακτικές και Αναφορές με βάση άλλες Περιφέρειες, κυρίως σε σύγκριση με εκείνες τις Περιφέρειες της Ευρώπης που πετυχαίνουν τις καλλίτερες επιδόσεις (Best Practices και Benchmarking).
- Διαφάνεια και Δημοσιότητα σε ότι αφορά τις επιτυγχανόμενες Επιδόσεις – αποτελώντας και βάση αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας των περιφερειακών και δημοτικών αρχών.

- Ετήσιες Εκθέσεις Προόδου, στις οποίες με αντικειμενικότητα θα περιγράφονται επιδόσεις και υστερήσεις κλπ.

Υπογραμμίζεται ότι - παρά τις επιμέρους διαφορές που εμφανίζουν τα Στρατηγικά Σχέδια των Περιφερειών αναπτυγμένων χωρών – κοινά χαρακτηριστικά τους είναι:

- ⇒ Πριν από την κατάρτιση του Στρατηγικού Σχέδιου για την Περιφερειακή Οικονομική Ανάπτυξη προηγείται ένας πολύ μεγάλος διάλογος μεταξύ των stakeholders, ώστε να εξασφαλισθεί η μέγιστη δυνατή συναίνεση.
- ⇒ Στη διάρκεια του ανοικτού διαλόγου και πριν από τις διαβούλεύσεις χρησιμοποιούνται εξωτερικοί σύμβουλοι καθολικής αποδοχής και καταξιωμένοι που ετοιμάζουν μελέτες, με βάση τις οποίες καταρτίζεται το Πρόγραμμα Οικονομικής Ανάπτυξης της Περιφέρειας.
- ⇒ Στο επίκεντρο των Προγραμμάτων βρίσκονται οι πολιτικές για τον εκσυγχρονισμό του παραγωγικού δυναμικού της Περιφέρειας, την υποστήριξη των υφισταμένων επιχειρήσεων – ώστε να γίνουν περισσότερο ανταγωνιστικές και να αναπτυχθούν περισσότερο – και να δημιουργηθεί το κατάλληλο περιβάλλον για να προσελκυσθούν νέες επενδύσεις και να τεθούν οι βάσεις για ανάπτυξη νέων καινοτόμων επιχειρήσεων.

Τα Προγράμματα Περιφερειακής Ανάπτυξης είναι ζωτικής σημασίας «εργαλεία» προκειμένου να επιτευχθούν οικονομικοί, περιβαλλοντικοί, κοινωνικοί και πολιτιστικοί στόχοι μέσα από σαφώς καθορισμένες ρεαλιστικές πολιτικές με τη μέγιστη δυνατή αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού και των διαθέσιμων πόρων της κάθε Περιφέρειας σε καθορισμένες χρονικές περιόδους.

Ειδικότερα, οι μελέτες που γίνονται για την κατάρτιση των Προγραμμάτων Περιφερειακής Ανάπτυξης έχουν τους εξής, ενδεικτικά αναφερόμενους, επιμέρους στόχους:

- Εντοπισμός των σημαντικών οικονομικών, περιβαλλοντικών κλπ πόρων της Περιφέρειας προκειμένου αυτοί να διαφυλαχθούν, διατηρηθούν ή αναπτυχθούν.
- Καθορισμός των κατάλληλων πολιτικών (κυρίως πολιτικές κινήτρων), μέσω των οποίων θα επιτευχθεί οικονομική ανάπτυξη, αύξηση της απασχόλησης, ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, της αγροτικής οικονομίας κλπ στο πλαίσιο μιας παγκοσμιοποιημένης αγοράς.
- Χωροθέτηση των διαφόρων εκτάσεων ανάλογα με την κύρια χρήση της κάθε έκτασης, προκειμένου να καλυφθούν ανάγκες για καλλιέργεια γης, ανάπτυξη σύγχρονων εμπορικών κέντρων, βιοτεχνικών πάρκων, πραγματοποίηση έργων υποδομών, συγκέντρωση επιχειρήσεων κλπ.

Τα Προγράμματα Περιφερειακής Ανάπτυξης, για να είναι αποτελεσματικά και καθολικής αποδοχής, θα πρέπει είναι απόλυτα συνδεδεμένα και να ταυτίζονται με τα γενικά συμφέροντα και τις επιδιώξεις μικρών ή μεγάλων Τοπικών Κοινωνιών.

Οι 11 Πυλώνες για την Οικονομική Ανάπτυξη και Ανταγωνιστικότητα των Περιφερειών

Η αποτελεσματική καταπολέμηση της μακροχρόνιας ανεργίας και η δημιουργία νέων εισοδημάτων και βιώσιμων θέσεων απασχόλησης περνάει μέσα από την αναδιάρθρωση του επιχειρηματικού δυναμικού και την υιοθέτηση «νέων αναπτυξιακών μοντέλων».

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση καλείται να παίξει ένα πολύ σημαντικό ρόλο στη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη των Περιφερειών με την κατάλληλη χρησιμοποίηση «μοντέλων» που συμβάλλουν στη δημιουργία του πλέον «φιλικού κλίματος» για τις επιχειρήσεις και τους επενδυτές.

Βιώσιμη Περιφερειακή Ανάπτυξη εξασφαλίζεται με την χρησιμοποίηση «εργαλείων» που – έμμεσα ή άμεσα – θα στηρίζουν πολύπλευρα την Επιχειρηματικότητα, τις Καινοτομίες και τις Επενδύσεις εκσυγχρονισμού.

Τα «εργαλεία για οικονομική ανάπτυξη» – που δύνανται να αξιοποιήσει η Τοπική Αυτοδιοίκηση και κυρίως οι Περιφέρειες – περιγράφονται στο δείκτη Regional Competitiveness Index (RCI), που αποτελεί καρπό της συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Joint Research Centre. Ο σχετικός δείκτης στοχεύει στη μέτρηση της ανταγωνιστικότητας των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να ασκηθούν ή υποστηριχθούν περιφερειακές πολιτικές που θα ενισχύουν συνολικά τη θέση της Ε.Ε. στην παγκόσμια αγορά.

Ο νέος δείκτης RCI – που άρχισε να χρησιμοποιείται από τα τέλη του 2010 – με την ανταγωνιστικότητα της κάθε περιφέρειας με βάση τις επιδόσεις που πετυχαίνουν στους 11 πυλώνες, ανάμεσα στους οποίους σημαντική θέση κατέχουν οι καινοτομίες και τεχνολογικές ικανότητες, η αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών υγείας, το επίπεδο ανάπτυξης των υποδομών μεταφορών και επικοινωνίας κλπ.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να υπογραμμισθεί ότι ο δείκτης RCI βασίζεται σε πολύ μεγάλο βαθμό στον ευρύτατα γνωστό και καταξιωμένο Global Competitiveness Index (GCI) που μετράει, κατατάσσει και αξιολογεί τη διεθνή ανταγωνιστικότητα 144 χωρών και καταρτίζεται από το World Economic Forum, με έδρα την Ελβετία.

Οι κινητήριες δυνάμεις της Ανάπτυξης

Οι «πυλώνες» της περιφερειακής ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι έντεκα (11) που ταξινομούνται σε τρεις (3) ομάδες και περιλαμβάνονται στο δείκτη. Οι τρεις Ομάδες του Regional Competitiveness Index (RCI) είναι:

1. Οι Βασικοί Πυλώνες

αποτελούν τις κύριες κινητήριες δυνάμεις όλων των Οικονομιών, είναι οι πιο σημαντικοί για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες και περιλαμβάνουν την:

- (1) Ποιότητα των Θεσμών,
- (2) Μακροοικονομική Σταθερότητα,
- (3) Υποδομές,
- (4) Υγεία και
- (5) Ποιότητα Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

2. Οι Πυλώνες της Αποτελεσματικότητας περιλαμβάνουν:

- (6) την Ανώτερη Παιδεία,
- (7) την Αποτελεσματικότητα της Αγοράς Εργασίας και
- (8) το Μέγεθος Αγοράς.

3. Οι Πυλώνες της Καινοτομίας είναι πολύ σημαντικές για τις μεσαίους επιπέδους και, πρωτίστως, για τις πολύ προηγμένες περιφέρειες και περιλαμβάνουν:

- (9) την Τεχνολογική Ετοιμότητα.,
- (10) τις πολύ Προηγμένες και Πολυσύνθετες Επιχειρηματικές Δραστηριότητες (Business Sophistication) και
- (11) τις Καινοτομίες.

Αυτό που πρέπει να γίνει κατανοητό είναι ότι, στις περισσότερο αναπτυγμένες χώρες (ΗΠΑ, Γερμανία, Καναδάς, Αυστραλία κλπ.) καταρτίζονται μακροχρόνια Περιφερειακά Αναπτυξιακά Προγράμματα που έχουν συγκεκριμένους Στρατηγικούς Αναπτυξιακούς Στόχους, επισημαίνοντας ότι:

- Οι Στρατηγικοί Αναπτυξιακοί Στόχοι είναι μετρήσιμοι και για την υλοποίησή τους υπάρχει μια διαρκής κινητοποίηση όλων των εμπλεκομένων φορέων: Περιφερειών, Δήμων, επιχειρηματιών, πολιτών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων κλπ, προκειμένου να υπάρχουν ορατά αποτελέσματα από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη (stakeholders).
- Τα Περιφερειακά Αναπτυξιακά Προγράμματα επικεντρώνονται πλέον στην ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της κάθε Περιφέρειας, προκειμένου να δημιουργηθούν νέες βιώσιμες θέσεις εργασίας. Ο χρονικός ορίζοντας των Περιφερειακών Προγραμμάτων (τα Οράματα) είναι για πέντε ή δέκα χρόνια ενώ εκτείνονται μέχρι το έτος 2035 ή το ... 2050.
- Η πολύπλευρη ενίσχυση, ενθάρρυνση και προστασία της Επιχειρηματικότητας και των Επενδύσεων Εκσυγχρονισμού αποτελούν την «καρδιά» των Περιφερειακών Προγραμμάτων και αποτελούν «μονόδρομο» για να βελτιωθεί η διεθνής ανταγωνιστικότητα των Περιφερειών. Ανεξάρτητα από τις ποιοτικές, πολιτιστικές, κοινωνικές κλπ διαφορές σχεδόν το σύνολο των Περιφερειακών Προγραμμάτων επικεντρώνεται στην ενίσχυση της διεθνούς

ανταγωνιστικότητας των υφισταμένων επιχειρήσεων, υποστήριξη της δημιουργίας νέων επιχειρήσεων και στην πολύπλευρη προστασία των υποψηφίων επενδυτών.

Η οικονομική σημασία των Πυλώνων

Σε ότι αφορά τη σημασία των Πυλώνων για την Περιφερειακή Οικονομική Ανάπτυξη επισημαίνονται τα ακόλουθα:

- Οι Πυλώνες αποτελούν τους κύριους ή βασικούς «μοχλούς», «εργαλεία» κλπ προκειμένου να κινητοποιηθούν το Ανθρώπινο Δυναμικό, οι επιχειρήσεις, οι μηχανισμοί της Τοπικής Αυτοδιοίκησης κλπ και όλοι οι διαθέσιμοι πόροι των Περιφερειών, ώστε να επιτυχάνονται σταδιακά συγκεκριμένοι – μετρήσιμοι Αναπτυξιακοί Στόχοι.
- Οι Πυλώνες έχουν ως Κεντρικό Στρατηγικό Στόχο να συμβάλλουν στη δημιουργία των βέλτιστων συνθηκών για την Ανάπτυξη της Επιχειρηματικότητας και την πραγματοποίηση Επενδύσεων Εκσυγχρονισμού σε περιφερειακό επίπεδο, ώστε να δημιουργηθούν ισχυρές και διεθνώς ανταγωνιστικές επιχειρήσεις που θα εξασφαλίζουν εισοδήματα, βιώσιμες θέσεις εργασίας κλπ και θα αποτελούν τις κύριες δυνάμεις για την προώθηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Ευημερίας στις περιφέρειες.
- Οι Πυλώνες της Περιφερειακής Οικονομικής Ανάπτυξης συμπληρώνουν και υποστηρίζουν πολλαπλά τους Κεντρικούς Πυλώνες για την Εθνική Οικονομική Ανάπτυξη.

Συγκεκριμένα, οι Περιφερειακοί Πυλώνες:

- Συμβάλλουν ενεργά στις προσπάθειες που καταβάλλει η Κεντρική Διοίκηση για τη συνολική βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της χώρας με διάφορες πολιτικές: αναπτυξιακοί νόμοι, φορολογικό καθεστώς, μακροοικονομική σταθερότητα, «διαφάνεια», κλπ.**
- Εξειδίκευνται στην προώθηση της Οικονομικής Ανάπτυξης των Περιφερειών μέσω της κινητοποίησης των παραγωγικών δυνάμεων, του Ανθρώπινου Δυναμικού κλπ των Περιφερειών.**
- Κινητοποιούν σε περιφερειακό, δημοτικό και τοπικό επίπεδο τον οικονομικό πληθυσμό, τις επιχειρήσεις, τις δημόσιες υπηρεσίες κλπ γύρω από συγκεκριμένα Προγράμματα Περιφερειακής Ανάπτυξης, εξασφαλίζοντας τη μέγιστη δυνατή συναίνεση των Πολιτών.**
- Προωθούν την διαπεριφερειακή συνεργασία μέσω του συντονισμού των προσπαθειών για υλοποίηση κοινών έργων και δράσεων (που συνδέονται με τους Περιφερειακούς Πυλώνες), όπως είναι για παράδειγμα η προώθηση μεγάλων έργων υποδομών, προώθηση μεγάλων κοινών επενδυτικών σχεδίων, κλπ.**
- Υλοποιούν πολιτικές και δράσεις σε περιφερειακό επίπεδο για τη δημιουργία ενός καλλίτερου «κλίματος» ενθάρρυνσης, διευκόλυνσης και προστασίας των επενδύσεων με πολλαπλά οφέλη για τις τοπικές επιχειρήσεις, τους εργαζόμενους κλπ.**
- Ενισχύουν την ανταγωνιστικότητα του εγχώριου παραγωγικού δυναμικού συμβάλλοντας – πέρα από τα άμεσα οφέλη για τις Τοπικές Κοινωνίες – συμβάλλοντας άμεσα και στην ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της χώρας.**

Στη συνέχεια παρουσιάζονται συνοπτικά οι 11 Πυλώνες, που μπορούν να αποτελέσουν χρήσιμα «εργαλεία ανάπτυξης» από τις Περιφέρειες και τους Δήμους, προκειμένου να επιτευχθούν οι εξής επιμέρους Στόχοι και Δράσεις:

- μελέτες εκσυγχρονισμού του περιφερειακού επιχειρηματικού δυναμικού,
- προγράμματα κατάρτισης και εξειδίκευσης του Ανθρώπινου Δυναμικού της περιφέρειας,
- εκσυγχρονισμός του συνόλου του εκπαιδευτικού συστήματος για να προχωρήσουν αλλαγές που θα συμβάλλουν αποφασιστικά στη βελτίωση της αποδοτικότητας και παραγωγικότητας των εργαζομένων,
- δημιουργία του κατάλληλου «κλίματος». Θεσμικού περιβάλλοντος, υποδομών κλπ. για την προσέλκυση νέων επενδύσεων,
- χάραξη Στρατηγικών Προτεραιοτήτων για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη και, τέλος,
- κατάρτιση και υλοποίηση ολοκληρωμένων Μακροχρόνιων Περιφερειακών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων, με βάση τα οποία θα υλοποιούνται σταδιακά αλλαγές σε όλα τα κοινωνικά και οικονομικά επίπεδα προκειμένου να επιτυχάνονται μεσοπρόθεσμα συγκεκριμένοι και μετρήσιμοι Αναπτυξιακοί Στόχοι.

Οι Βασικοί Πυλώνες

Οι Βασικοί Πυλώνες, που είναι και οι κινητήριες δυνάμεις, επηρέαζουν πολύπλευρα την Οικονομική Ανάπτυξη. Στην πράξη αποτελούν τη «βάση της Οικονομίας και Κοινωνίας» και ανάλογα με την αποτελεσματικότητα τους συμβάλλουν στην προώθηση της Ανάπτυξης της Περιφερειακής Οικονομίας ή οδηγούν μακροχρόνια στην οικονομική στασιμότητα και στη μεγάλη ανεργία.

Συγκεκριμένα, για τον κάθε επιφέρουσ Πυλώνα της συγκεκριμένης ομάδας επισημαίνονται τα ακόλουθα:

(1) **Ποιότητα των Θεσμών:** Είναι κοινώς αποδεκτό ότι σε χώρες και περιφέρειες στις οποίες λειτουργούν αποτελεσματικά οι θεσμοί δημιουργείται το κατάλληλο περιβάλλον για ανάπτυξη, καθώς:

- Λειτουργεί πλήρως ο υγιής ανταγωνισμός σε όφελος των καταναλωτών.
- Οι επιχειρήσεις δραστηριοποιούνται μέσα σε ένα ζεκάθαρο και σταθερό θεσμικό πλαίσιο, επιτρέποντας σε αυτές να αναπτύσσονται δυναμικά.
- Οι επιχειρηματίες και τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη διακρίνονται για την ηθική ακεραιότητα τους.
- Μειώνονται τα κόστη των συναλλαγών.
- Λειτουργεί καλλίτερα η αγορά εργασίας.
- Αναπτύσσονται καινοτομίες κλπ

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον προσελκύονται ευκολότερα ξένες επιχειρήσεις και επενδυτές που δεν διατρέχουν κινδύνους παρεμπόδισης από συστήματα διαφθοράς που συνθλίβουν την υγιή επιχειρηματική δραστηριότητα.

(2) **Μακροοικονομική σταθερότητα:** Αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό παράγοντα για την ανάπτυξη μιας χώρας ή περιφέρειας, καθώς αυτή αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την οιμαλή δραστηριοποίηση των επιχειρήσεων και των επενδυτών με τους μικρότερους δυνατούς κινδύνους.

Επειδή η Ελλάδα αντιμετωπίζει αυξημένους κινδύνους στον τομέα της μακροοικονομικής σταθερότητας η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να παίξει σημαντικό αποτελώντας «πρότυπο μοντέλο ορθολογικής οικονομικής διαχείρισης και προγραμματισμένης ανάπτυξης»

Ειδικότερα, η Μακροοικονομική σταθερότητα εξασφαλίζει:

- Ανάπτυξη της πίστης και των χρηματοοικονομικών συναλλαγών.
- Διαμόρφωση των επιτοκίων σε χαμηλά επίπεδα.
- Προσέλκυση επενδυτών με μακροχρόνιο επενδυτικό ορίζοντα.
- Σταθερές αποδόσεις για κρατικές ομολογίες και περιορισμένες διακυμάνσεις για τις χρηματιστηριακές τιμές των μετοχών.
- Μεγάλη ρευστότητα στις αγορές κλπ.

(3) **Υποδομές:** Η ποιότητα των υποδομών μιας περιφέρειας αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό παρά για ανάπτυξη επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και υλοποίηση μεγάλων επενδύσεων, καθώς όταν υπάρχουν πολύ καλές υποδομές:

- Διευκολύνονται σημαντικά η κυκλοφορία εμπορευμάτων, η κίνηση εργαζομένων από και προς τους χώρους εργασίας.
- Καθίσταται ευκολότερη η πρόσβαση σε άλλες περιφερειακές αγορές επιτρέποντας στις επιχειρήσεις να διακινούν μεγάλους όγκους εμπορευμάτων με χαμηλό κόστος μεταφοράς κλπ.
- Γίνεται πιο ελκυστική μια περιφέρεια όταν έχει ανεπτυγμένο δίκτυο και υψηλής ποιότητας δίκτυο υποδομών κλπ

(4) **Υγεία:** Αποτελεί ένα παράγοντα που συνδέει την κατάσταση της υγείας του ανθρώπινου δυναμικού μιας περιφέρειας με την παραγωγικότητα του εργατικού δυναμικού, καθώς όταν εμφανίζεται με ιδιαίτερα υψηλούς δείκτες υγείας:

- Τα κόστη από ασθένειες και απώλειες ημερών εργασίας κλπ είναι περιορισμένα για τους εργοδότες.

Επιπλέον, ένα αποτελεσματικό σύστημα περιφερειακό σύστημα υγείας δημιουργεί «αίσθημα ασφάλειας» στους Πολίτες, στις επιχειρήσεις, στους υποψήφιους επενδυτές κλπ.

(5) **Ποιότητα Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Παιδείας:** Ολοένα και περισσότερες μελέτες διαπιστώνουν ότι υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ως προς την οικονομική ανάπτυξη:

- Ο βαθμός εξειδίκευσης και αποτελεσματικότητας των μαθητών μιας περιφέρειας ή χώρας μακροχρόνια θα επηρεάσει την οικονομική ανάπτυξη, οι δύο αυτές βαθμίδες αποτελούν την κύρια βάση για τη δημιουργία του μελλοντικού εργατικού δυναμικού.

- Όσο ποιο αποτελεσματικό είναι το εκπαιδευτικό σύστημα μιας χώρας ή περιφέρειας τόσο μεγαλύτερες δυνατότητες θα έχουν οι μαθητές να αποκτήσουν ευκολότερα και σε βάθος τις γνώσεις που θα απαιτηθούν για να καλύψουν τις ανάγκες των επιχειρήσεων για εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό.
- Ένα προηγμένο σύστημα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης επιτρέπει στους μαθητές να αφομοιώνουν και αξιοποιούν τις νέες γνώσεις, καινοτομίες κλπ που θα διαφέρονται.

Οι Πυλώνες της Αποδοτικότητας

Οι Πυλώνες Αποδοτικότητας έχουν αποκτήσει ιδιαίτερη σημασία για εκείνες τις Οικονομίες που επιδιώκουν την προώθηση της εξειδικευμένης και του μετασχηματισμού των Περιφερειακών Οικονομιών σε περισσότερο εξειδικευμένες και πιο ανταγωνιστικές στη διεθνή αγορά.

Εφόσον οι Πυλώνες Αποτελεσματικότητας χαρακτηρίζονται από την υψηλή αποτελεσματικότητα τους είναι ευκολότερη η υλοποίηση πολιτικών για την:

- Στροφή των υφισταμένων επιχειρήσεων σε δραστηριότητες που βασίζονται σε μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία.
- Προσέλκυση επενδύτων μεγάλης οικονομικής επιφάνειας ή και επιχειρήσεων, αφού θα είναι διασφαλισμένη η απασχόληση υψηλού βαθμού εξειδικευμένης και μεγάλης αποτελεσματικότητας και προσαρμοστικότητας ανθρώπινου δυναμικού.
- Υλοποίηση μέτρων για την ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της Περιφέρειας

Συγκεκριμένα για τους Πυλώνες Αποδοτικότητας επισημαίνονται συνοπτικά τα ακόλουθα:

(6) **Ανώτερη Παιδεία και Δια Βίου Μάθηση:** Οι οικονομίες που αναπτύσσονται με βάση τις προηγμένες Γνώσεις και τις Καινοτομίες χρειάζονται ανθρώπινο δυναμικό που είναι πολύ καλά μορφωμένο και να είναι σε θέση να προσαρμόζεται ταχύτατα στις μεταβαλλόμενες τεχνολογικές, οικονομικές κλπ εξελίξεις, ενώ τα εκπαιδευτικά συστήματα θα πρέπει να προσφέρουν τις απαιτούμενες γνώσεις, ώστε να αποκτούν τις απαιτούμενες ειδικότητες και ικανότητες. Για τους λόγους που αναφέρθηκαν:

- Τα εκπαιδευτικά συστήματα θα πρέπει να έχουν μετρήσιμα αποτελέσματα όσον αφορά το βαθμό την ποιότητα εκπαίδευσης του πληθυσμού, τις εφαρμογές ερευνών για οικονομικές δραστηριότητες κλπ.
- Η συνεχής αναβάθμιση των δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού εφ' όρου ζωής είναι αναγκαία προκειμένου αυτό να ανταποκρίνεται με επιτυχία στις προκλήσεις της συνεχώς μεταβαλλόμενης τεχνολογίας.

(7) **Αποδοτικότητα της αγοράς εργασίας:** Αποδοτικές και ευέλικτες αγορές εργασίας συμβάλλουν στην αποτελεσματική κατανομή του ανθρώπινου δυναμικού, αποτελώντας σημαντική μεταβλητή στην ενίσχυση της περιφερειακής ανταγωνιστικότητας.

Η «ευελιξία» των αγορών εργασίας και η «ποιότητα» του Ανθρώπινου Δυναμικού είναι κρίσιμοι παράγοντες όχι μόνο για την προσέλκυση επιχειρήσεων σε μια περιφέρεια αλλά και για την παραμονή και συνέχιση της λειτουργίας τους...

Οι περιφερειακές αρχές μπορούν να κατανοήσουν την αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα της περιφερειακής αγοράς εργασίας λαμβάνοντας υπόψη ότι:

- Τα ποσοστά των απασχολουμένων και των ανέργων παρέχουν πληροφόρηση σχετικά με το επίπεδο γενικής οικονομικής δραστηριότητας.
- Υψηλά ποσοστά μακροχρόνιας ανεργίας υποδηλώνουν την ύπαρξη διαρθρωτικών προβλημάτων.
- Οι διαφορές στα ποσοστά απασχόλησης μεταξύ φύλων αποτελούν ένδειξη της ικανότητας ισορροπίας μεταξύ επαγγελματικής καριέρας και οικογενειακής ζωής, ενώ η αύξηση της απασχόλησης των γυναικών συμβάλλει στη βελτίωση των επιδόσεων της απασχόλησης.
- Εντούτοις, υψηλά ποσοστά απασχόλησης δεν ανταποκρίνονται πάντοτε σε υψηλή παραγωγικότητα της εργασίας, που είναι ένας από τους κύριους συντελεστές για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας μιας περιφέρειας...

(8) **Μέγεθος αγοράς:** Ο σχετικός πυλώνας οριοθετεί τη σχέση μεταξύ του επιπέδου οικονομικής ευημερίας μιας περιφέρειας με το μέγεθος της αγοράς που είναι διαθέσιμο για δραστηριοποίηση σε επιχειρήσεις:

- Οι μεγαλύτερες σε μέγεθος αγορές έχουν το πλεονέκτημα ότι επιτρέπουν στις επιχειρήσεις να αναπτύσσονται επωφελούμενες από τις οικονομίες κλίμακας.
- Παρά το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί μια ενιαία αγορά θεωρητικά επιτρέπει ίσες ευκαιρίες ανάπτυξης για όλες τις περιφέρειες, εντούτοις στην πράξη διαπιστώνονται διαφορές στα κόστη και στους χρόνους που χρειάζονται οι επιχειρήσεις για να διακινήσουν εμπορεύματα και να προσφέρουν υπηρεσίες. Επομένως τα μεγέθη αγοράς δεν είναι ίδια για όλες τις περιφέρειες.

- Οι αποστάσεις των διαφόρων περιφερειών από τα μεγαλύτερα οικονομικά κέντρα παίζουν σημαντικό ρόλο στην οικονομική ανάπτυξη της κάθε περιφέρειας, ενώ επωφελούνται εκείνες οι περιφέρειες που έχουν ταχύτερη πρόσβαση προς τα μεγάλα οικονομικά κέντρα.

Οι Πυλώνες της Καινοτομίας

Οι Πυλώνες της Καινοτομίας, που είναι ιδιαίτερα σημαντικοί για τις περισσότερο προηγμένες περιφερειακές οικονομίες. Οι εμπειρίες έχουν δείξει ότι χώρες με πολύ ισχυρούς Πυλώνες Καινοτομίας έχουν μεγάλη οικονομική ευημερία, πολύ υψηλούς δείκτης απασχόλησης, κλάδους επιχειρήσεων με πολύ εντυπωσιακούς ρυθμούς ανάπτυξης κλπ.

Η σχετική ομάδα Πυλώνων περιλαμβάνει:

(9) **Τεχνολογική ετοιμότητα:** Μετράει το επίπεδο χρησιμοποίησης από τα νοικοκυρά και τις επιχειρήσεις της κάθε περιφέρειας τις τεχνολογίες.

- Οι τεχνολογίες της Πληροφορικής και των Επικοινωνιών (ICT) έχουν αλλάξει τις οργανωτικές δομές των επιχειρήσεων, διευκολύνοντας την υιοθέτηση νέων και περισσότερο αποτελεσματικών πρακτικών εργασίας, βελτιώνοντας την παραγωγικότητα και επιταχύνοντας εμπορικές λειτουργίες.
- Οι ικανότητες που έχουν οι εργαζόμενοι μέσα στις επιχειρήσεις να χρησιμοποιήσουν τις νέες τεχνολογίες είναι βασικός παράγοντας για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας.

(10) **Πολύ προηγμένες και πολυσύνθετες επιχειρηματικές δραστηριότητες (Business Sophistication):** Ο βαθμός χρησιμοποίησης από μια επιχείρηση πολυσύνθετων και εξειδικευμένων εργασιών αποτελεί βασικό στοιχείο για τη βελτίωση της περιφερειακής ανταγωνιστικότητας.

- Ιδιαίτερα υψηλοί είναι οι βαθμοί ανάπτυξης πολυσύνθετων εργασιών στους κλάδους των επικοινωνιών, της πληροφορικής, των τραπεζών και των ασφαλιστικών εταιρειών.
- Η γεωγραφική εγγύτητα και οι στενές διασυνδέσεις μεταξύ επιχειρήσεων και προμηθευτών επιτρέπουν την ταχύτερη διάχυση προηγμένων τεχνολογιών και εξειδικευμένων εργασιών, ενώ παράλληλα διευκολύνουν κατά πολύ την προσέλκυση σε μια περιφέρεια ξένων επενδύσεων που μπορούν να προσφέρουν προηγμένη τεχνογνωσία.
- Η δημιουργία περιφερειακών clusters μπορεί να συμβάλλει στην εξασφάλιση προηγμένης τεχνογνωσίας, προώθηση καινοτομιών και στην αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση διαθεσίμων πόρων.
- Τα περιφερειακά clusters έχουν μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης σε μια περιφέρεια εφόσον αυτά έχουν ως κεντρικό σκοπό την ανάπτυξη προηγμένων και πολυσύνθετων εργασιών. Αντίθετα, περιφερειακά clusters, που δραστηριοποιούνται σε «κορεσμένους» κλάδους έχουν πολύ περιορισμένες δυνατότητες επιτυχίας, καθώς θα αντιμετωπίζουν πολύ μεγάλο ανταγωνισμό, ενώ μπορεί να προκαλέσουν και απώλεια δημοσίων πόσων χωρίς να επιτευχθούν οι επιδιωκόμενοι αναπτυξιακοί στόχοι.

(11) **Καινοτομίες:** Οι περισσότερο προηγμένες οικονομίες χαρακτηρίζονται και πρέπει να είναι μπροστά στην παραγωγή και στις διαδικασίες τεχνολογικής αιχμής προκειμένου να συνεχίσουν να έχουν το προβάδισμα στην ανταγωνιστικότητα.

Ο Στόχος αυτός μπορεί να επιτευχθεί κάτω από τις εξής προϋποθέσεις:

- Δημιουργία και ανάπτυξη σχέσεων στενής συνεργασίας μεταξύ επιχειρήσεων και επιστημονικών φορέων, παραγωγών και χρηστών των καινοτομιών και των επιχειρήσεων με το θεσμικό περιβάλλον.
- Οι περιφερειακές αρχές έχουν τη δυνατότητα να διευκολύνουν τη διάχυση των επιτευγμάτων της τεχνολογίας μέσα στην ίδια την περιφέρεια.
- Το θεσμικό περιβάλλον ευνοεί την προσέλκυση επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στις τεχνολογίες αιχμής. Η εμπειρία δείχνει ότι οι επιχειρήσεις συγκεντρώνονται κυρίως σε περιφέρειες που παρέχουν τις κατάλληλες συνθήκες, το απαιτούμενο προσωπικό, τα κατάλληλα μέσα (εργαστήρια, Πανεπιστημιακά ίδρυματα) κλπ για την ανάπτυξη καινοτομιών.
- Οι περιφέρειες διαθέτουν υψηλό ποσοστό εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού και μεγάλες δυνατότητες διάχυσης των γνώσεων.

Βασικοί δείκτες που αποκαλύπτουν τις δυνατότητες μιας περιφέρειας να προωθήσει την οικονομική ανάπτυξή της μέσω καινοτομιών είναι:

- Δαπάνες για Έρευνα και Ανάπτυξη.
- Απασχολούμενοι στις Επιστήμες και στην Τεχνολογία.
- Εργαζόμενοι της Γνώσης (knowledge workers).
- Άριθμός κατάθεσης πατεντών ανά αριθμό κατοίκων κλπ.

Προετοιμασία της Κοινής Γνώμης για Περιφερειακό Σχέδιο Ανάπτυξης και προσέλκυση Επενδυτών

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να αναδειχθεί σε κύριο παράγοντα προώθησης της Οικονομικής Ανάπτυξης μέσω ιδιωτικών επενδύσεων που θα δημιουργήσουν θέσεις απασχόλησης και νέα εισοδήματα.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι για αρκετά χρόνια θα είναι περιορισμένοι οι πόροι για την πραγματοποίηση Δημοσίων Επενδύσεων – λόγω των μεγάλων δημοσιονομικών ελλειμμάτων της χώρας – η Τοπική Αυτοδιοίκηση οφείλει να γίνει «πρωταγωνίστρια» για προσέλκυση επενδύσεων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

Η προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων από την Τοπική Αυτοδιοίκηση – με Στρατηγικό Στόχο και Όραμα τη βελτίωση του επιπέδου ευημερίας και τη δημιουργία βιώσιμων θέσεων εργασίας – προϋποθέτει την εκπόνηση ενός πλήρως τεκμηριωμένου και ρεαλιστικού Περιφερειακού Επενδυτικού Σχεδίου.

Το Περιφερειακό Επενδυτικό Σχέδιο θα πρέπει να περιλαμβάνει όλα εκείνα τα στοιχεία που θα επιτρέπουν σε κάθε υποψήφιο επενδυτή να έχει μια απόλυτα ακριβή εικόνα του περιβάλλοντος και όλων εκείνων των παραμέτρων που θα επιτρέψουν σε μια επιχείρηση να πραγματοποιήσει επενδύσεις που θα αποφέρουν ικανοποιητικές αποδόσεις σε συγκεκριμένο βάθος χρόνου.

Το Περιφερειακό Επενδυτικό Σχέδιο επιτρέπει τη συνοπτική παρουσίαση (profile) των «συγκριτικών πλεονεκτημάτων» που διαθέτει μια περιφέρεια σε σχέση με άλλες για την προσέλκυση επενδύσεων, παρουσιάζοντας ταυτόχρονα και τις πιο σημαντικές «επενδυτικές ευκαιρίες» που διανοίγονται για τους ενδιαφερόμενους επενδυτές.

Στη συνέχεια περιγράφονται ορισμένα από τα «βασικά βήματα» που απαιτείται να γίνουν για την εκπόνηση μιας Στρατηγικής Περιφερειακής Ανάπτυξης και ενός ρεαλιστικού Περιφερειακού Επενδυτικού Σχεδίου μιας περιφέρειας που θέλει να προσελκύσει ιδιωτικά κεφάλαια για να δημιουργηθούν βιώσιμες και διεθνώς ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, συμβάλλοντας έτσι στην αύξηση των θέσεων εργασίας και του βιοτικού επιπέδου των κατοίκων της περιοχής.

Εδώ πρέπει να γίνουν μερικές σημαντικές διευκρινήσεις:

- Η Στρατηγική Περιφερειακή Ανάπτυξη δείχνει τον «οδικό χάρτη» που πρέπει να ακολουθήσει μια περιφέρεια σε βάθος χρόνου προκειμένου να πετύχει ένα υψηλότερο επίπεδο ευημερίας για τους κατοίκους της.
- Ο Στρατηγικός Στόχος είναι σαφώς καθορισμένος και για την επίτευξη του όλοι οι τοπικοί και περιφερειακοί φορείς συνεργάζονται στενά για την υλοποίηση των επιμέρους πολιτικών που θα πρέπει να υλοποιηθούν.
- Το Στρατηγικό Σχέδιο περιλαμβάνει τις βασικές πολιτικές που θα πρέπει να ασκηθούν προκειμένου να επιτευχθεί ο Στρατηγικός Στόχος της Περιφέρειας και να εξασφαλισθεί η Βιώσιμη Ανάπτυξή της. Το Στρατηγικό Σχέδιο δεν περιλαμβάνει μόνο οικονομικές πολιτικές, αλλά και άλλες που συνδέονται με το περιβάλλον, καλλιτερη ζωή για όλους τους κατοίκους κλπ.
- Το Περιφερειακό Επενδυτικό Σχέδιο περιλαμβάνει μια σειρά από επενδυτικές προτάσεις που θα υποβληθούν για αξιολόγηση προς τους υποψήφιους επενδυτές, προκειμένου αυτοί να προχωρήσουν στην υλοποίηση επενδύσεων που θα αποτελέσουν την κινητήρια δύναμη για την Οικονομική Ανάπτυξη μιας περιφέρειας. Το Περιφερειακό Επενδυτικό Σχέδιο δεν είναι λεπτομερές – όπως είναι τα επενδυτικά σχέδια των επιχειρήσεων – αλλά επικεντρώνεται στην προβολή των πλεονεκτημάτων που θα έχουν οι επενδυτές εάν επιλεξουν κάποιες από τις επενδυτικές προτάσεις της Περιφέρειας. Παρέχει, όμως, πάρα πολλές λεπτομέρειες τόσο ορισμένους επιλεγμένους επενδυτικούς στόχους, όσο και και στις διευκολύνσεις που θα έχουν από το εξωτερικό περιβάλλον μέσα στο οποίο θα δραστηριοποιηθούν.

Μετά από όσα αναφέρθηκαν και διευκρινίσθηκαν περιγράφονται μερικά από τα «πρώτα βήματα» που πρέπει να γίνουν μέχρι να ολοκληρωθεί ένα Περιφερειακό Επενδυτικό Σχέδιο.

Βήμα Πρώτο:

Κατανόηση της αναγκαιότητας του Περιφερειακού Στρατηγικού Σχεδιασμού και του Επενδυτικού Σχεδίου

Σε μια περίοδο παγκοσμιοποίησης και πλήρους ανοίγματος των αγορών εκείνοι που προέχει για μια περιφέρεια είναι να προσχωρήσει στο Στρατηγικό Αναπτυξιακό Σχεδιασμό, εντοπίζοντας, κατ’ αρχήν, τα συγκριτικά οικονομικά πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα που εμφανίζει μια περιοχή, στην οποία υπάρχουν πολυάριθμοι πόροι: τοπικές επιχειρήσεις, ανθρώπινο δυναμικό, διοικητικές υπηρεσίες κλπ.

Αυτή η «οικονομική αυτογνωσία» επιτρέπει να εντοπισθούν όλοι εκείνοι οι θετικοί και αρνητικοί παράγοντες που επηρεάζουν τις αποφάσεις των επενδυτών πριν προχωρήσουν στην απόφαση πραγματοποίησης μιας μεγάλης επένδυσης που συνεπάγεται διάφορους επιχειρηματικούς και άλλους κινδύνους.

Έτσι θα πρέπει να γίνει μια καταγραφή όλων εκείνων των παραγόντων που θα δώσουν απαντήσεις στα ακόλουθα βασικά ερωτήματα:

1. Πού βρισκόμαστε τώρα;
2. Ποιες είναι οι προοπτικές μας στο μέλλον με βάση τα σημερινά δεδομένα;
3. Ποιο είναι το Όραμά μας για το μέλλον της Περιφέρειας, τους κατοίκους της και τις επιχειρήσεις;
- 4 Τι πρέπει να κάνουμε για να γίνει πραγματικότητα το Όραμά μας για την Περιφέρεια μέσα στα επόμενα χρόνια;

Οι απαντήσεις στα ανωτέρω ερωτήματα αποτελούν στην πράξη τις διαδικασίες για να θέσουμε τις βάσεις κατάρτισης του Περιφερειακού Στρατηγικού Σχεδιασμού.

Ο Στρατηγικός Σχεδιασμός είναι μια έννοια κατά πολύ ευρύτερη του Περιφερειακού Επενδυτικού Σχεδίου, καθώς αυτό προκύπτει από τις επιμέρους δράσεις και την αποτελεσματικότητα του Στρατηγικού Σχεδιασμού, επηρεάζοντας σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό και τη διαμόρφωση του Περιφερειακού Επενδυτικού Σχεδίου.

Τι ζητούν οι επενδυτές...

Είναι προφανές ότι τους ιδιώτες επενδυτές ενδιαφέρει εξαιρετικά το εξωτερικό περιβάλλον δραστηριοποίησης μας επιχείρησης και τις σχετικές απαντήσεις, για το πώς είναι δυνατόν να γίνει πιο ελκυστικό, μπορεί να τους δώσει ένας ολοκληρωμένος Περιφερειακός Στρατηγικός Σχεδιασμός.

Συνεπώς, στην εκπόνηση των σχετικών σχεδίων χρονικά προηγείται η εκπόνηση του Περιφερειακού Στρατηγικού Σχεδιασμού έναντι του Περιφερειακού Επενδυτικού Σχεδίου.

Επομένως σε αυτή τη φάση οι τοπικοί ηγέτες οφείλουν να κατανοήσουν ότι:

- Ο ανταγωνισμός για την προσέλκυση επενδυτών σε παγκόσμιο επίπεδο είναι ξέντατος και υπάρχει «πληθώρα Περιφερειών» που προσφέρει πολύ ισχυρά επενδυτικά «κίνητρα», εξειδικευμένο προσωπικό, διευκολύνσεις και ταχύτατες διαδικασίες έγκρισης επενδυτικών σχεδίων, κλπ.
- Ο βαθμός διεθνούς αξιοπιστίας μας χώρας (δημοσιονομική κατάσταση, σταθερότητα φορολογικού περιβάλλοντος, θεσμικό περιβάλλον κλπ) και η παγκόσμια κατάταξή της με βάση τη «φιλικότητα» προς τις επιχειρήσεις και τους ιδιώτες επενδυτές (προστασία των επενδύσεων, κλπ) αποτελούν το πρωταρχικό κριτήριο για την κατ' αρχην επιλογή μας χώρας για πραγματοποίηση επενδύσεων, ανεξάρτητα από το εάν αυτή διαθέτει Περιφέρειες που παρουσιάζουν μεγάλη ελκυστικότητα και πλεονεκτήματα από επενδυτικής πλευράς.
- Κανένας επενδυτής δεν θα ενδιαφερθεί να πραγματοποιήσει κάποια επένδυση εάν δεν έχει μιαν απολύτως σαφή εικόνα της σημερινής κατάστασης (οικονομικής, κοινωνικής κλπ) που επικρατεί σε μια Περιφέρεια ή περιοχή και της μελλοντικής πορείας της.
- Οι μεγάλοι διεθνείς επενδυτές χρησιμοποιούν εξειδικευμένες εταιρείες – συμβούλους για την προεπιλογή περιφερειών για επενδύσεις.
- Χρειάζεται μια ολοκληρωμένη ανάλυση σειράς διαφορετικών οικονομικών, κοινωνικών, πολιτιστικών κλπ παραγόντων που δίνουν μια ακριβή «εικόνα του επενδυτικού περιβάλλοντος» και η οποία τελικά επηρεάζει τις επενδυτικές αποφάσεις.
- Οι επενδυτές πέρα από τις διάφορες αναλύσεις, προτάσεις κλπ που θα τους υποβληθούν χρειάζονται να έχουν απέναντι τους ένα συγκεκριμένο και εξειδικευμένο δημόσιο Φορέα που να γνωρίζει σε βάθος όλες τις απαντήσεις που θα θέσουν με ερωτήσεις τους οι υποψήφιοι επενδυτές.
- Ο βαθμός ικανοποίησης των επιχειρήσεων που ήδη δραστηριοποιούνται σε μια περιφέρεια ή στη χώρα αποτελεί καθοριστικό κριτήριο για την προσέλκυση διεθνών ή άλλων εγχωρίων επενδυτών: Οι καλλίτεροι «διαφημιστές» προσέλκυσης επενδύσεων είναι οι ήδη λειτουργούσες σε μια Περιφέρεια...
- Κανένα Περιφερειακό Στρατηγικό και Επενδυτικό Σχέδιο δεν μπορεί να είναι πειστικό εάν δεν παρουσιάζει με αντικειμενικό τρόπο τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της περιφέρειας σε σχέση με άλλες περιφέρειες ή άλλες χώρες που μπορούν να αξιοποίησουν οι υποψήφιοι επενδυτές.

Βήμα Δεύτερο:

Δημιουργία Επιτροπής εκπόνησης Στρατηγικού Σχεδιασμού και Περιφερειακού Επενδυτικού Σχεδίου

Το πιο σημαντικό βήμα για την εκπόνηση του Περιφερειακού Στρατηγικού Σχεδιασμού και του Επενδυτικού Σχεδίου είναι η σύσταση και λειτουργία μιας Επιτροπής (steering committee) στην οποία θα ανατεθεί η διεκπεραίωση του πλήρους έργου.

Για την αποτελεσματικότητα αυτής της Επιτροπής – που μπορεί μεταγενέστερα να αποκτήσει νομική οντότητα, Επενδυτικού Φορέα, εταιρείας κλπ – βασικές προϋποθέσεις είναι:

παίρνοντας τη μορφή

- Η Επιτροπή τελεί υπό την εποπτεία ενός συγκεκριμένου και πλήρως αναγνωρισμένου φορέα (Περιφέρειας, Δήμου κλπ) που έχει μεγάλες αρμοδιότητες και τη δυνατότητα πολλαπλής υποστήριξης του έργου της Επιτροπής.

- Η Επιτροπή έχει ως μέλη άτομα με μεγάλες εμπειρίες σε θέμα οικονομικής ανάπτυξης, επιχειρηματικότητας κλπ, τυγχάνουν γενικής αναγνώρισης, είναι ανεξάρτητα κλπ και γενικά έχουν όλες εκείνες τις αντικειμενικές και υποκειμενικές προϋποθέσεις για να επιτελέσουν με επιτυχία το έργο τους.
- Η Επιτροπή λειτουργεί συνεχώς μέχρις ότου φέρει σε πέρας το έργο της, κάνοντας απολογισμό, προγραμματισμό, αξιολογήσεις κλπ σε τακτά χρονικά διαστήματα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, σε Επιμελητήρια κλπ.
- Τα μέλη της Επιτροπής εκπαιδεύονται και εξειδικεύονται σε θέματα περιφερειακής ανάπτυξης, επενδύσεων, επιχειρησιακά σχέδια, ερευνών αγοράς, κλπ «εργαλείων» που απαιτούνται για την ολοκλήρωση του Περιφερειακού Στρατηγικού Σχεδιασμού και το Επενδυτικό Σχεδίου.
- Η Επιτροπή έχει την εξουσιοδότηση και αρμοδιότητα να συμβουλεύεται και να επικοινωνεί με διαφόρους φορείς και φυσικά πρόσωπα, όπως: Επιμελητήρια, επιχειρηματίες, οργανώσεις καταναλωτών, τοπικούς παράγοντες, δικηγόρους, κρατικούς οργανισμούς, υπουργεία κλπ που έχουν σχέση με το αντικείμενο εργασιών της.
- Η Επιτροπή έχει την υποστήριξη και την ευθύνη να διενεργεί έρευνες γνώμης, κλπ προκειμένου να κατανοήσει ελεύθερα και με τον πιο αντικειμενικό τρόπο το σύνολο των προβλημάτων και των δυνατοτήτων της Περιφέρειας.
- Πέραν αυτών στη σχετική Επιτροπή θα πρέπει να εξασφαλισθούν όλα τα βασικά μέσα για να μπορέσει να ολοκληρώσει το έργο της, όπως: Γραφεία, κατάλληλο προσωπικό για εκτέλεση διοικητικών κλπ βασικών εργασιών κλπ.

Εξάλλου, πολύτιμη θα είναι και η δημιουργία περιφερειακών, ερευνητικών κλπ επιτροπών – που θα πλαισιώνουν την Επιτροπή – προκειμένου να εκτελέσουν διάφορες εξειδικευμένες εργασίες.

Βήμα Τρίτο:

Ενημέρωση και Ευαισθητοποίηση των ενδιαφερομένων μερών (stakeholders)

Βασική ευθύνη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι να ευαισθητοποιήσει όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη (stakeholders) σχετικά με τους σκοπούς σύστασης και λειτουργίας της Επιτροπής, προκειμένου να υποστηριχθεί πολύτελευτα το έργο που έχει αναλάβει από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Στο πλαίσιο της σχετικής προσπάθειας πριν απ' όλα θα ετοιμασθεί ένα κατανοητό κείμενο που θα εξηγεί πλήρως τους λόγους για τους οποίους καλούνται οι διάφοροι φορείς, φυσικά πρόσωπα κλπ να ενημερώσουν εμπειριστατικά τα μέλη της Επιτροπής, ώστε αυτή να συγκεντρώσει προτάσεις, στοιχεία κλπ που θα είναι πολύτιμη πρώτη ύλη για την εκπόνηση της Στρατηγικής Περιφερειακής Ανάπτυξης και ενός ρεαλιστικού Περιφερειακού Επενδυτικού Σχεδίου.

Η σχετική «ευαισθητοποίηση» είναι δυνατόν να γίνει με πολλούς τρόπους, όπως:

- Συνέντευξη Τύπου και έκδοση Δελτίων Τύπου σχετικά με τους επιδιωκόμενους στόχους και τα οφέλη που θα προκύψουν για τις Τοπικές Κοινωνίες.
- Ραδιοφωνικές, τηλεοπτικές κλπ συνεντεύξεις σε περιφερειακά ΜΜΕ, ώστε οι επιδιωκόμενοι Στόχοι να γίνουν γνωστοί σε ευρύτερα και διαφορετικά κοινά.
- Επιστολές προς διάφορους φορείς για ανάπτυξη συνεργασίας κλπ

Μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών μπορεί να είναι:

- Αγροτικοί σύλλογοι.
- Επιμελητήρια.
- Περιφερειακές Υπηρεσίες.
- Διοικήσεις νοσοκομείων.
- Επιχειρηματίες.
- Διευθυντές καταστημάτων τραπεζών.
- Διακεκριμένα μέλη των τοπικών κοινωνιών.

Προσεγγίζοντας όλες τις κοινωνικο-επαγγελματικές κλπ ομάδες των Τοπικών Κοινωνιών πραγματοποιούνται οι ακόλουθες βασικές ενέργειες:

- Καταγραφή απόψεων της κάθε ομάδας σχετικά με την παρούσα κατάσταση και τις προοπτικές του κλάδου στον οποίο δραστηριοποιούνται, ώστε να δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για την αύξηση της συνολικής παραγωγής και των παρεχομένων υπηρεσιών, καθώς και τρόπους για τη μείωση του γενικού κόστους.
- Προτάσεις για τομείς στους οποίους θα μπορούσε να εκδηλωθεί ισχυρό επενδυτικό ενδιαφέρον.
- Περιγραφή της κατάστασης των υποδομών της ευρύτερης περιφέρειας και τρόπους που θα μπορούσαν να βελτιωθούν με το χαμηλότερο δυνατό τρόπο.

- Ποιότητα του εκπαιδευτικού συστήματος της περιοχής και τρόποι που θα το καθιστούσαν περισσότερο προσαρμοσμένο προς τις ανάγκες των τοπικών επιχειρήσεων, ελευθέρων επαγγελματιών κλπ.
- Συγκέντρωση διαφόρων άλλων πληροφοριών και προτάσεων που θα ήσαν χρήσιμες για την εκπόνηση του Στρατηγικού Περιφερειακού Σχεδίου και το Επενδυτικό Σχεδίου.

Ιδιαίτερη σημασία έχει η προσέγγιση εκπροσώπων των εργαζομένων, ανέργων, νέων, συνταξιούχων κλπ προκειμένου να εκθέσουν τις απόψεις του σχετικά με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν και το πώς βλέπουν το μέλλον.

Στο πλαίσιο αυτής της δράσης βασικός επιδιωκόμενος σκοπός είναι να αντληθούν χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με τις:

- Επικρατούσες συνθήκες εργασίας και δυνατότητες βελτίωσής τους.
- Τρόποι αντιμετώπισης της ανεργίας και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι οικογένειές τους.
- Επίπεδο γνώσεων και δυνατότητες προσαρμογής τους μέσα στην παραγωγική διαδικασία κλπ.

Στο πλαίσιο της σχετικής δράσης ξεχωριστή σημασία έχει η προσέγγιση των εκπροσώπων των παραγωγικών τάξεων και μεμονωμένα των επιχειρηματιών, προκειμένου να καταγραφούν οι απόψεις τους σχετικά με:

- Κατάσταση και προοπτικές των τοπικών επιχειρήσεων (κερδοφορία, βαθμός απασχόλησης εγκατεστημένου δυναμικού, δυνατότητες πρόσβασης στο τραπεζικό σύστημα, ανταγωνιστικότητα κλπ).
- Εντοπισμός των πλεονεκτημάτων που έχουν οι τοπικές επιχειρήσεις και των προβλημάτων κατά την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας.
- Εργασιακές σχέσεις και ανάγκες των επιχειρήσεων – τρέχουσες και μελλοντικές – για εργατούπαλληλικό δυναμικό.
- Βαθμός αξιοποίησης νέων τεχνολογιών, συμμετοχή σε ερευνητικά προγράμματα για αξιοποίηση τους από τις επιχειρήσεις.
- Δυνατότητες που έχει η περιοχή να προσελκύσει ιδιώτες επενδυτές και προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπισθούν για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος κλπ.
- Κίνητρα που θα μπορούσαν να δημιουργηθούν σε όφελος της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων.
- Επιπτώσεις στη δραστηριοποίηση των επιχειρήσεων από το υφιστάμενο εθνικό φορολογικό σύστημα και προτάσεις για τη βελτίωσή του, ώστε αυτό να συμβάλλει στη γενική οικονομική ανάπτυξη και ειδικότερα για την ισχυροποίηση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας των τοπικών επιχειρήσεων κλπ.

Το σύνολο των απόψεων και προτάσεων που θα καταγραφούν θα αποτελέσει μια πρώτη βάση δεδομένων για ταξινόμηση, κατάταξη με βάση τις προτεραιότητες και μετέπειτα επεξεργασία τους.

Όμως δεν σταματάει εδώ η ευαισθητοποίηση των stake holders αλλά αυτή αποτελεί την αφετηρία για μια μακροχρόνια και εποικοδομητική συνεργασία με την Επιτροπή, έτσι ώστε οι stake holders να αισθάνονται ότι συμμετέχουν σε μια κοινή προσπάθεια που θα έχει οφέλη για όλους.

Τοπική Αυτοδιοίκηση: "Δέκα βήματα" για την αποτελεσματική καταπολέμηση της Ανεργίας

Η ανεργία που πλήττει την Ελλάδα μπορεί να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά μόνο με την κινητοποίηση των επιχειρηματιών και των ιδιωτών επενδυτών σε στενή συνεργασία με τις τοπικές αρχές για την υλοποίηση βιώσιμων επενδύσεων που θα δημιουργούν θέσεις απασχόλησης και νέα εισοδήματα.

Η Κεντρική Διοίκηση μπορεί να δημιουργήσει το κατάλληλο θεσμικό και φορολογικό πλαίσιο για την προσέλκυση επενδυτικών κεφαλαίων και να προωθήσει τις ιδιωτικοποιήσεις. Σε καμιά περίπτωση, όμως, η Κεντρική Διοίκηση δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα της ανεργίας μέσω μαζικών επενδύσεων, αφού ούτε κεφάλαια διαθέτει ούτε τις ικανότητες να υλοποιεί βιώσιμες επενδύσεις.

Συνεπώς:

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να γίνει η «γέφυρα» και ο «κύριος πόλος» για την προσέλκυση και διευκόλυνση της πραγματοποίησης ιδιωτικών επενδύσεων, δημιουργώντας σε τοπικό ή περιφερειακό επίπεδο το κατάλληλο περιβάλλον και τις προϋποθέσεις για να δραστηριοποιηθούν βιώσιμες επιχειρήσεις.

Πέραν αυτών επιβάλλεται ο μετασχηματισμός του παραγωγικού δυναμικού της χώρας, καθώς η «εσωστρέφεια» και η δραστηριοποίηση σε «κορεσμένους κλάδους» αποτελούν τους κύριους παράγοντες την αυξανόμενης μακροχρόνιας ανεργίας. Η σύγχρονη εμπειρία πολλών Περιφερειών αναπτυγμένων χωρών δείχνει μια επικέντρωση των αναπτυξιακών πολιτικών τους στη διαφοροποίηση και στο μετασχηματισμό του υφιστάμενου παραγωγικού δυναμικού, ώστε να είναι προσαρμοσμένο στα δεδομένα που δημιουργούν ο παγκόσμιος οικονομικός καταμερισμός και των πλήρες άνοιγμα των εθνικών αγορών.

Έτσι, με στόχο την καταπολέμηση της μεγάλης ανεργίας οι Περιφέρειες δημιουργούν το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο που θα ευνοούν το μετασχηματισμό του περιφερειακού παραγωγικού δυναμικού μέσω ιδιωτικών επενδύσεων και επιχειρήσεων που θα εξασφαλίζουν:

- Στροφή σε πολυμερείς οικονομικές δραστηριότητες, οι οποίες μειώνουν κατά πολύ τους κινδύνους από οικονομικές υφέσεις σε σχέση με τις μονομερώς προσανατολισμένες επιχειρήσεις που δραστηριωπούνται σε «κορεαμένους κλάδους».
- Παραγωγικές δραστηριότητες και υπηρεσίες υψηλής προστιθέμενης αξίας.
- Ανθρώπινο Δυναμικό πολύ υψηλού επαγγελματικού επιπέδου και κατάρτισης, με μεγάλες δυνατότητες αφομοίωσης τεχνολογιών και πολυσύνθετων εργασιών.

Για να επιτευχθεί ένας τέτοιος αναπτυξιακός στόχος σε τοπικά και περιφερειακό επίπεδο – με σκοπό να καταπολεμηθεί η ανεργία και να αυξηθούν τα εισοδήματα – απαιτείται από τις Τοπικές Αρχές η εκπλήρωση των εξής βασικών υποχρεώσεων:

1. Αναπτυξιακή κουλτούρα: Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές «δεσμεύονται» ότι θα έχουν πρώτη προτεραιότητα την προστασία και διευκόλυνση των προσπαθειών για ανάπτυξη επιχειρηματικών πρωτοβουλιών. Αυτό σημαίνει ότι:

- Οι τοπικές αρχές στο σύνολό τους θα έχουν ως κεντρική στρατηγική τους την «αλλαγή της νοοτροπίας» των πολιτών, των τοπικών υπηρεσιών κλπ, ώστε αυτή να είναι πλήρως ενθαρρυντική για την ανάπτυξη επιχειρηματικών και επενδυτικών πρωτοβουλιών.
- Πλήρης προσαρμογή όλων των πολιτικών και δράσεων από περιφερειακές, δημοτικές, δημόσιες κλπ υπηρεσίες, ώστε να βελτιώσουν την ποιότητα των υπηρεσιών τους, έχουν ως κύριο στόχο τη βελτίωση του «επιχειρηματικού κλίματος» μέσα από μετρήσιμα και αξιόπιστα ποιοτικά στοιχεία.
- «Δέσμευση» όλων των φορέων ότι η «προστασία των επενδυτών» θα είναι διαχρονική και δεν θα μεταβάλλεται κάτω από την επίδραση τοπικών ή περιφερειακών παραγόντων.

2. Φορέας Στρατηγικής Ανάπτυξης: Ένας από τους κύριους παράγοντες επιτυχημένης Στρατηγικής Ανάπτυξης είναι να δημιουργηθεί εκείνος ο φορέας που θα αναλάβει το έργο προσέλκυσης και διευκόλυνσης επενδυτικών σχημάτων.

Η επιτυχία της Αποστολής ενός τοπικού ή περιφερειακού υποστηρικτικού φορέα επενδύσεων θα αποτελεί πρώτιστο μέλημα όχι μόνο των λειτουργικών δραστηριοτήτων των τοπικών και περιφερειακών αρχών αλλά και – το σημαντικότερο – των ίδιων των δημοτών.

3. Συνεργασία με ντόπιους επιχειρηματίες: Ξεχωριστή σημασία για την επιτυχία μιας σχεδιαζόμενης Στρατηγικής Περιφερειακής ή Τοπικής Ανάπτυξης αποτελεί η στενή συνεργασία των τοπικών και περιφερειακών αρχών με τους Επιμελητηριακούς Φορείς και τους επιχειρηματίες της εμπύτερης περιοχής.

Μέσα από αυτή τη συνεργασία – που πρέπει να είναι προγραμματισμένη με συναντήσεις σε βάθος χρόνου – μπορούν να αξιοποιηθούν όλες οι εμπειρίες των Επιμελητηρίων και των επιχειρηματών, ώστε να εντοπισθούν ευκολότερα και ταχύτερα τόσο τα προβλήματα που πρέπει να υπερνικηθούν όσο και οι πολιτικές που θα πρέπει να υλοποιηθούν ώστε να στεφθεί με επιτυχία η σχεδιαζόμενη Αναπτυξιακή Στρατηγική για την καταπολέμηση της ανεργίας.

4. Συγκριτικά πλεονεκτήματα: Σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο θα πρέπει να εντοπισθούν με καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια τα «συγκριτικά πλεονεκτήματα» που διαθέτει η κάθε περιοχή.

Με βάση τα σχετικά συμπεράσματα μπορούν να δημιουργηθούν οι επενδυτικές προτεραιότητες που θα ενδιέφεραν υποψήφιους επενδυτές.

Προϋπόθεση για να εντοπισθούν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα μιας περιοχής είναι να ξεσφαλισθεί συνεργασία με εξειδικευμένη εταιρεία συμβούλων που να έχει μεγάλες εμπειρίες σε θέματα επενδύσεων και κατάρτισης προμελέτών σκοπιμότητας και βιωσιμότητας (pre-feasibility studies).

5. Τραπεζικές συμβουλές: Με βάση τις πρώτες εκτιμήσεις και τα αρχικά σχέδια για τρόπους προσέλκυσης υποψηφίων επενδυτών σε συγκεκριμένους τομείς είναι πολύ χρήσιμο να ζητηθούν συμβουλές από τοπικούς εκπροσώπους τραπεζών προκειμένου να αξιοποιήσουν τις εμπειρίες τους για την αντιμετώπιση προβλημάτων επιχειρήσεων, επενδυτικών έργων, γενικά κόστη χρηματοδότησης, αποτιμήσεις δημοτικών εκτάσεων προς αξιοποίηση κλπ.

6. Διαπεριφερειακή συνεργασία: Λαμβάνοντας υπόψη τις εμπειρίες από τις περισσότερο αναπτυγμένες χώρες, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα έχουν πρωτοβουλίες για προσέλκυση επενδύσεων που στηρίζονται σε ευρείες διαπεριφερειακές συνεργασίες.

Η συνεργασία μεταξύ όμορων περιφερειών και κοινοτήτων είναι πολλαπλά και αμοιβαία επωφελής, καθώς, μεταξύ άλλων, εξασφαλίζονται:

- Στενή συνεργασία όμορων Επιμελητηρίων, τοπικών και κρατικών υπηρεσιών, μεγάλου αριθμού επιχειρηματιών κλπ με σκοπό την εκπόνηση ενός ενιαίου Διαπεριφερειακού Στρατηγικού Αναπτυξιακού Σχεδίου.
- Συντονισμός δράσεων για ταχύτερη επίτευξη κοινών διαπεριφερειακών στόχων (πχ μεγάλα έργα υποδομών με τη συνεργασία της Πολιτείας, ιδιωτών κλπ για συγχρηματοδότησην ή μεγάλα ιδιωτικά έργα κλπ).
- Μέσα από αυτές τις συνεργασίες μπορεί να προωθηθούν ευκολότερα συνεργασίες μεταξύ επιχειρηματιών, τραπεζών, κινητοποίηση και συγκέντρωση παραγωγικών δυνάμεων, εκπαιδευτικών φορέων κλπ.

7. Εκπόνηση Στρατηγικής Ανάπτυξης: Με βάση τις ανωτέρω διαδικασίες, τα συμπεράσματα προμελετών, τις προτάσεις Επιμελητηρίων, επιχειρηματιών κλπ ο Φορέας Περιφερειακής Στρατηγικής Ανάπτυξης προχωρεί στην εκπόνηση μιας ολοκληρωμένης Περιφερειακής Στρατηγικής Ανάπτυξης που θα καθορίζει τους κεντρικούς επενδυτικούς στόχους για την προσέλκυση υποψήφιων επενδυτών.

Στο πλαίσιο εκπόνησης των Στρατηγικών Προτεραιοτήτων, του Προγράμματος Ανάπτυξης και Επενδύσεων ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί στη βελτίωση της παραγωγικότητας του υπάρχοντος Ανθρώπινου Δυναμικού, ώστε να αποκτήσει τις γνώσεις, εξειδίκευση, δεξιότητες κλπ που απαιτούν οι υποψήφιοι Επενδυτές.

8. Συνεργασία με τα αρμόδια υπουργεία: Πολύ σημαντικός παράγοντας επιτυχίας ενός Περιφερειακού Σχεδίου Στρατηγικής Ανάπτυξης είναι η συνεργασία με τα υπουργεία που εμπλέκονται άμεσα ή έμμεσα με την προσέλκυση διεθνών και εγχωρίων επενδυτών για διάφορα έργα ανά την επικράτεια.

Μέσα από αυτές τις συνεργασίες είναι δυνατόν να παρασχεθεί η κρατική υποστήριξη για την επιτυχία τοπικών ή Περιφερειακών Σχεδίων Στρατηγικής Ανάπτυξης.

Στο πλαίσιο αυτών των συνεργασιών θα πρέπει να δοθεί έμφαση στη συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, ώστε να αντιμετωπισθούν αποτελεσματικά προγράμματα επαγγελματικής επανακατάρτισης ανέργων, νέων κλπ.

9. Επικοινωνία της Περιφερειακής Στρατηγικής Ανάπτυξης:

Ο πλέον αποφασιστικός παράγοντας επιτυχίας ενός Σχεδίου Στρατηγικής Ανάπτυξης είναι η υπεύθυνη, συνεχής και πλήρως τεκμηριωμένη επικοινωνία του σε διαφορετικά κοινά, με ιδιαίτερη έμφαση προς τις Τοπικές Κοινωνίες, οι οποίες πρέπει να είναι απόλυτα πεπεισμένες ότι θα έχουν οικονομικά οφέλη. Έτσι, έχοντας εξασφαλισμένη την πλήρη υποστήριξη των Τοπικών Κοινωνιών το επόμενο «μεγάλο βήμα» είναι η επικοινωνία του προς τους υποψήφιους επενδυτές.

Η σχετική επικοινωνία είναι το «πιο δύσκολο κομμάτι» του όλου έργου, καθώς οι επενδυτές θα πρέπει να έχουν μια απόλυτα σαφή και τεκμηριωμένη εικόνα για τα οφέλη, τις αναμενόμενες κεφαλαιακές αποδόσεις, ακόμη και τα ενδεχόμενα προβλήματα που θα αντιμετωπίσουν από τη συμμετοχή τους σε κάποιο επενδυτικό σχέδιο.

10. Ανθρώπινο δυναμικό: Αποτελεί ίσως τον πιο κρίσιμο παράγοντα που υπολογίζει κάθε υποψήφιος επενδυτής, καθώς οι σύγχρονες επενδύσεις σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία προϋποθέτουν πολύ εξειδίκευμένο και έμπειρο ανθρώπινο δυναμικό.

Επειδή στον τομέα αυτό υπάρχει «σοβαρή υστέρηση» της ελληνικής περιφέρειας το πρόβλημα θα μπορούσε να αντιμετωπίσει ένα οργανωμένο και αποτελεσματικό πρόγραμμα εκπαίδευσης, κατάρτισης και εξειδίκευσης.

Μέσω της πολλαπλής υποστήριξης της τοπικής επιχειρηματικότητας, της προσέλκυσης επενδύσεων από άλλες περιοχές του κόσμου κλπ οι Περιφέρειες δύνανται να επιτελέσουν καλλίτερα τον Κοινωνικό τους Ρόλο, επενδύοντας πρωτίστως στο Ανθρώπινο Δυναμικό που διαθέτουν.

Ο μετασχηματισμός των Περιφερειών – που σήμερα αντιμετωπίζουν πολύ σοβαρά, οξυμένα κοινωνικά προβλήματα λόγω της «μάστιγας της ανεργίας» – δεν μπορεί να γίνει παρά μόνον μέσω της πολλαπλής υποστήριξης των επιχειρήσεων να μετατραπούν διεθνώς ανταγωνιστικές, αξιοποιώντας Ανθρώπινο Δυναμικό που θα χαρακτηρίζεται από:

- «δέσμευση» στην επίτευξη των στόχων της κάθε επιχειρησης,
- πολύ υψηλό βαθμό εξειδίκευσης,
- υψηλή παραγωγικότητα,
- ευελιξία και προσαρμοστικότητα στην κάλυψη μεταβαλλόμενων αναγκών των επιχειρήσεων,
- εύκολη αφομοίωση των πλέον καινοτόμων λειτουργιών και τεχνολογιών κλπ.

Η Περιφερειακή Οικονομία χρειάζεται σύγχρονα Πανεπιστήμια

Η βιωσιμότητα της Περιφερειακής Οικονομίας και των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται μακριά από τα δύο μεγάλα πολεοδομικά συγκροτήματα Αθηνών και Θεσσαλονίκης δεν θα εξασφαλισθεί χωρίς την ενεργό συμπαράσταση των Πανεπιστημίων

Για να καταπολεμηθεί η μακροχρόνια ανεργία και να υποστηριχθεί η Βιώσιμη Ανάπτυξη στις Περιφέρειες της χώρας τα ανώτατα εκπαιδευτικά ίδρυματα πρέπει να μετατραπούν σε «δεξιαμενές» προηγμένων γνώσεων, ερευνών κλπ και σε «ισχυρούς πόλους» δημιουργίας ικανών στελεχών και εργαζομένων για να ικανοποιούνται οι ανάγκες των επιχειρήσεων για την ταχεία μεταβασή τους στην Οικονομία της Γνώσης, που ενισχύει κατακόρυφα τη διεθνή ανταγωνιστικότητα.

Μια από τις «χρόνιες ασθένειες» της Ελληνικής Οικονομίας – ίσως η πιο σημαντική – είναι ότι, σε πολύ μεγάλο βαθμό το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας είναι «αποκομένο» εδώ και δεκαετίες από τον κόσμο της Πραγματικής Οικονομίας και της Επιχειρηματικότητας.

Το εκπαιδευτικό δυναμικό – σε γενικές γραμμές – αδυνατεί να κατανοήσει ότι ο μοναδικός λόγος ύπαρξής του είναι να υπηρετεί τις ανάγκες της Κοινωνίας και της Οικονομίας, καταρτίζοντας και εξειδικεύοντας κατάλληλα νέους ανθρώπους, ώστε να είναι ικανοί να στελέχωνται με υψηλή αποτελεσματικότητα το Δημόσιο Τομέα και τον Επιχειρηματικό Τομέα.

Δυστυχώς το εκπαιδευτικό σύστημα αδυνατεί πλήρως να προωθήσει έρευνες που να έχουν επιχειρηματικές εφαρμογές και οφέλη για το Κοινωνικό Σύνολο.

Σήμερα οι ταχύτερα αναπτυσσόμενες επιχειρήσεις είναι εκείνες που διαθέτουν προϊόντα τα οποία βασίζονται σε προηγμένες έρευνες και τεχνολογίες, που εξασφαλίζονται μέσω της στενής συνεργασίας τους με πανεπιστήμια, τεχνολογικά ίνστιτούτα και ερευνητικά κέντρα.

Με απλά λόγια, το ανώτερο εκπαιδευτικό σύστημα πραγματοποιεί έρευνες τις οποίες διαθέτει σε συνεργαζόμενες επιχειρήσεις, οι οποίες με τη σειρά τους τις αξιοποιούν και τις προσαρμόζουν, ώστε να μετατραπούν σε υπηρεσίες και προϊόντα που θα πωλούνται σε διαφορετικά κοινά.

Τα «προϊόντα της γνώσης» έχουν το πλεονέκτημα ότι αντιμετωπίζουν περιορισμένο ανταγωνισμό και πολύ μεγάλη ζήτηση, επιτρέποντας στις επιχειρήσεις να εξασφαλίζουν ταχεία άνοδο των πωλήσεων και των κερδών τους. Επιπλέον τα «προϊόντα γνώσης» διατίθενται εύκολα στη διεθνή αγορά, αφεί περισσότερα να βασίζονται σε μεγάλα και οργανωμένα δίκτυα και σε υψηλές δαπάνες διαφημιστικής και επικοινωνιακής προβολής τους.

Εφόσον μια χώρα διαθέτει μεγάλο αριθμό καινοτόμων επιχειρήσεων και ισχυρά εκπαιδευτικά συστήματα – κατάλληλα προσαρμοσμένων για να εξυπηρετούν τις ανάγκες των επιχειρήσεων – τότε οι επιπυγχανόμενοι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης δημιουργούν τις προϋποθέσεις για διατήρηση σε χαμηλά επίπεδα της ανεργίας, δημιουργία νέων εισοδημάτων, αύξηση των επενδύσεων κλπ.

Επιπλέον, πολλές επιχειρήσεις στο εξωτερικό δημιουργούν «συστάδες επιχειρήσεων» (clusters) στις οποίες συμμετέχουν πανεπιστήμια, τεχνολογικά ίδρυματα και ερευνητικά ίνστιτούτα και κέντρα που παρέχουν εξειδικευμένη πληροφόρηση αλλά και ερευνητικές εργασίες κοινής χρήσης για τις επιχειρήσεις μελή του (cluster) με αριθμία αφέλη για όλα τα συνεργαζόμενα μέρη.

Από την άλλη πλευρά χώρες σαν την Ελλάδα, που δεν έχει ένα εκπαιδευτικό σύστημα κατάλληλα προσαρμοσμένο για να καλύπτει τις ανάγκες των επιχειρήσεων μέσω της «οικονομίας της γνώσης», τότε δημιουργούνται εξαιρετικά αρνητικές συνέπειες αφού:

- οι πτυχιούχοι δεν μπορούν να εξασφαλίσουν βιώσιμες θέσεις εργασίας, αφού δεν έχουν τα κατάλληλα εφόδια για παροχή εξειδικευμένων εργασιών,
- οι επιχειρήσεις παρακμάζουν, καθώς δεν διαθέτουν καινοτόμες υπηρεσίες και προϊόντα, αλλά παραμένουν προσκολλημένες σε «ξεπερασμένα παραγωγικά μοντέλα».
- το Κοινωνικό Σύνολο επωμίζεται μεγάλες δαπάνες για τη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος, χωρίς ωστόσο να προκύπτουν άμεσα ή έμμεσα οφέλη για τους φορολογούμενους πολίτες, αφού αυξάνεται σε πρωτοφανή επίπεδα η ανεργία των νέων.

Για τους λόγους που αναφέρθηκαν:

- Η Τοπική Αυτοδιοίκηση της χώρας χρειάζεται να αναπτύξει πολύπλευρες συνεργασίες με τους πανεπιστημιακούς φορείς, προκειμένου να υλοποιηθούν μελέτες κλπ για δυνατότητες ανάπτυξης περιοχών, προώθησης της Επιχειρηματικότητας, έρευνες αγοράς του εξωτερικού, καθεστώτα επενδύσεων και επενδυτικές ευκαιρίες κλπ.
- Οι Περιφέρειες και οι Δήμοι σε συνεργασία με τα Πανεπιστήμια και τις επιχειρήσεις θα πρέπει να προχωρήσουν από κοινού προγράμματα ερευνών για νέες τεχνολογίες κλπ, οι οποίες θα έχουν δυνατότητες εφαρμογών από τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις.
- Κρίνεται αναγκαία η προσαρμογή των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών προγραμμάτων, ώστε αυτά να ανταποκρίνονται πλήρως προς τις ανάγκες των ελληνικών επιχειρήσεων, επισημαίνοντας ιδιαίτερα τις μεγάλες ελλείψεις για εξειδικευμένα στελέχη και προσωπικό.
- Η ανάπτυξη του e-learning και η κατάρτιση εργαζομένων, ανέργων κλπ σε σύγχρονα επιχειρηματικά, τεχνολογικά θέματα κλπ – που θα καλύπτουν τις ανάγκες «εξωστρεφών», καινοτόμων κλπ επιχειρήσεων αποτελεί ένα σημαντικό τομέα συνεργασίας μεταξύ της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των Πανεπιστημίων.
- Λαμβάνοντας υπόψη τις τεράστιες ανάγκες κυρίως των απομακρυσμένων από τα δύο μεγαλύτερα πολεοδομικά συγκροτήματα Περιφερειών για προώθηση της Οικονομικής Ανάπτυξης, της Επιχειρηματικότητας, των Ιδιωτικών Επενδύσεων κλπ, θα πρέπει να ισχυροποιηθούν ανάλογα εκείνα τα Πανεπιστήμια. Σχολές, εκπαιδευτικοί φορείς κλπ που μπορούν να συμβάλλουν αποτελεσματικά στην αντιμετώπιση των συγκεκριμένων αναγκών.

Εθνική ανάγκη η οικονομική εξυγίανση και βελτίωση των υπηρεσιών των Δήμων

Η προσέλκυση επενδύσεων στις ελληνικές περιφέρειες, μεταξύ άλλων, επιβάλλουν τη δημιουργία σύγχρονων «μοντέλων Τοπικής Αυτοδιοίκησης».

Η βελτιστοποίηση των υπηρεσιών που παρέχουν οι Περιφέρειες και οι Δήμοι και η οικονομική εξυγίανσή τους με σύγχρονα οικονομικά κριτήρια αποδοτικότητας μπορούν να συμβάλλουν στη βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος.

Πέραν των ανωτέρω επισημαίνονται τα ακόλουθα:

- Η εκρηκτική δημοσιονομική κατάσταση της χώρας επιβάλλει την πλήρη αναπτυξαρμογή της οικονομικής πολιτικής των Δήμων, ώστε αυτοί να μετατραπούν σε ισχυρά «εργαλεία οικονομικής ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής και κοινωνικής αλληλεγγύης». Γιατί μόνον Δήμοι οικονομικά αυτοδύναμοι και ορθολογικά οργανωμένοι μπορούν να συμβάλλουν στην επίλυση των σοβαρών κοινωνικών προβλημάτων και να συμβάλλουν με διάφορους τρόπους στην αποτελεσματική καταπολέμηση της μακροχρόνιας ανεργίας.
- Η «οικονομική εξυγίανση» είναι εθνική ανάγκη να επεκταθεί το ταχύτερο δυνατό από τον Δημόσιο και τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα στο σύνολο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η οικονομική εξυγίανση των Δήμων θα τους επιτρέψει μακροπρόθεσμα να αποκτήσουν οι Δήμοι δανειοληπτική και πιστοληπτική ικανότητα, ώστε να αρχίσουν να χρηματοποιούν διάφορα «χρηματοοικονομικά εργαλεία». Για παράδειγμα, οι Δήμοι και οι Περιφέρειες στο εξωτερικό εδώ και δεκαετίες εκδίδουν ομολογίες για να χρηματοδοτήσουν διάφορα έργα με πλήρεις εγγυήσεις προς τους ομολογούμχους από αξιοποιούμενες δημοτικές εκτάσεις, δημοτικά κτίρια κλπ.
- Σήμερα τα ελλείμματα αλλά και τα φαινόμενα «αδιαφάνειας» που έχουν εντοπισθεί σε ορισμένους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης προκαλούν μια «αρνητική εικόνα» στο ευρύτερο κοινό.

Ανορθολογική οργάνωση

Ο «Καλλικράτης» – που ορθά συνέβαλε σε ευρείες συγχωνεύσεις Δήμων – σήμερα χρειάζεται αρκετές αλλαγές και πρέπει να μετατραπεί σε «μοχλό οικονομικής ανάπτυξης και κοινωνικής αλληλεγγύης»... Δυστυχώς, συσσωρευμένα ελλείμματα Δήμων που απορροφήθηκαν μεταβιβάσθηκαν σε άλλους Δήμους, έχουν συμβάλει στη δημιουργία μεγάλων οικονομικών ανοιγμάτων.

Λόγω της μεγάλης μείωσης των κρατικών ενισχύσεων προς τους Δήμους, η τυχόν ανεξέλεγκτη επιβάρυνση των δημοτών με υπέρογκες αυξήσεις των δημοτικών τελών κλπ θα πρέπει να αποφευχθεί με οποιοδήποτε τρόπο, καθώς κάτι τέτοιο θα συνιστούσε μια επιπλέον μείωση της συνολικής ιδιωτικής ζήτησης και κατανάλωσης.

Η οικονομική εξυγίανση των Δήμων αποτελεί το αναγκαίο βήμα για να υποχρεωθούν, κατ' αρχήν, να συμπιέσουν τα μεγάλα κόστη λειτουργίας τους σε σχέση με την ποιότητα των υπηρεσιών που διαθέτουν.

Λειτουργώντας με βάση τις αρχές του ιδιωτικού management αλλά με επικέντρωση στην παροχή σημαντικού κοινωφελούς έργου – για μεγιστοποίηση του οφέλους που παρέχουν προς τους δημότες και τις τοπικές επιχειρήσεις με βάση τα διατιθέμενα από αυτούς κεφάλαια – οι Δήμοι θα υποχρεωθούν να αναζητήσουν και άλλους τρόπους δημιουργίας οικονομικών πλεονασμάτων.

Έτσι, οι Δήμοι, αργά ή γρήγορα, θα υποχρεωθούν:

- να αξιοποιήσουν μεγάλα ακίνητα που διαθέτουν, αλλά τα οποία έχουν ελάχιστες ή και αρνητικές αποδόσεις,
- να έχουν ενεργό συμμετοχή στις κοινές προσπάθειες για προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων (ώστε να υπάρχουν οφέλη τόσο για τους Δήμους όσο και για τους ιδιώτες) κλπ.

Εκσυγχρονισμός του «Καλλικράτη»

Το θεσμικό και νομικό πλαίσιο λειτουργίας των Δήμων πρέπει να εκσυγχρονισθεί και να γίνει περισσότερο αυστηρό και διάφανο, επιβάλλοντας υποχρεώσεις που θα συμβάλλουν στη συμπίεση των δαπανών και στον οικονομικό ξερθολογισμό τους.

Πότε να είναι:

- οικονομικά αυτοδύναμοι με βάση τα έσοδα και τις δαπάνες τους,
- ορθολογικά οργανωμένοι με υψηλή και μετρήσιμη οικονομική αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα,
- αξιόπιστοι, με υποχρεωτικούς κανόνες δημοσιοποίησης της οικονομικής κατάστασης και των οικονομικών προοπτικών τους, ανάλογους με αυτούς που ισχύουν για τις μεγάλες εταιρείες,
- υπόλογοις για την εφαρμογή αποτελεσματικών πολιτικών εσωτερικής οικονομικής διαχείρισης και αξιολόγησης του προσωπικού τους με καθαρά αξιοκρατικά και πλήρως διαφανή κριτήρια,
- αυστηρά ελεγχόμενοι από αξιόπιστους και αναγνωρισμένους εξωτερικούς συμβούλους, που θα επιλέγονται μέσα από διαφανείς διαδικασίες.

Στη συντριπτική πλειοψηφία τους οι δημότες σήμερα αγνοούν:

- την τρέχουσα οικονομική κατάσταση των Δήμων,
- τι πληρώνουν για τις παρεχόμενες δημοτικές υπηρεσίες,
- τη σχέση του οφέλους που έχουν από τις δημοτικές υπηρεσίες σε σχέση με αυτά που άμεσα ή έμμεσα πληρώνουν για τους Δήμους,
- τις μελλοντικές υποχρεώσεις που θα έχουν μέσα στα επόμενα χρόνια οι ίδιοι και οι επόμενες γενιές δημοτών, κλπ.

Οικονομική αξιολόγηση

Μέσα στο επόμενο χρονικό διάστημα η Κεντρική Διοίκηση οφείλει να υποχρεώσει το σύνολο των Δήμων να δημοσιοποιήσουν την οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκονται σήμερα, παρέχοντας με ενιαίο τρόπο συγκεκριμένα στοιχεία για:

- το προσωπικό που διαθέτουν, τις δαπάνες για τη μισθοδοσία, στοιχεία για αποσπασμένους από το Δημόσιο κλπ.
- τη διαχρονική πορεία των δαπανών και των εσόδων τους από διάφορες πηγές,
- τα ακίνητα που διαθέτουν και τα έσοδα που έχουν από την αξιοποίησή τους,
- τις υποχρέωσεις των Δήμων έναντι τρίτων και των εργαζομένων σε αυτούς κλπ.

Το σύνολο των Δήμων της χώρας πρέπει να αξιολογηθεί με ενιαία κριτήρια οικονομικά και πιστοληπτικά κριτήρια – σχεδόν ανάλογα με αυτά που ισχύουν για τις εταιρίες. Έτσι, οι δημότες θα έχουν όλη εκείνη τη «διαφάνεια και ευρεία ενημέρωση» που απαιτείται, επιτρέποντας την αξιολόγηση του κάθε Δήμου με βάση τις μετρήσιμες θετικές ή αρνητικές οικονομικές επιδόσεις του.

Τέλος, σημαντικές θετικές επιπτώσεις από την επιβολή του οικονομικού εκσυγχρονισμού των Δήμων θα είναι οι ακόλουθες:

1. Θα αποκοπούν οι «πελατειακές σχέσεις» μεταξύ των εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με ορισμένα στρώματα του εκλογικού σώματος.
2. Οι δημότες θα κρίνουν και θα επιλέγουν τους υποψήφιους για εκλογή σε διάφορα αξιώματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με βάση τις υποκειμενικές δυνατότητες, το αναγνωρισμένο κύρος και ίθος, και τις εμπειρίες του καθενός να λύνει οικονομικά προβλήματα.
3. Θα αυξηθεί το ενδιαφέρον δημοτών που διαθέτουν τις απαιτούμενες εμπειρίες για να συμβάλλουν στη μεγαλύτερη οικονομική αποτελεσματικότητα των Δήμων.

Συμπίεση δαπανών και αύξηση των εσόδων των Δήμων μέσω του Public Management

Η υιοθέτηση μεθόδων του ιδιωτικού τομέα για αποτελεσματική διαχείριση των διαθέσιμων πόρων και του Ανθρώπινου Δυναμικού από την Κυβερνηση και την Τοπική Αυτοδιοίκηση αποτελεί «μονόδρομο» για τη συμπίεση του κόστους λειτουργίας του Κράτους και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Με δεδομένη την αδυναμία του Κράτους να συνεχίσει να επιδοτεί τους ΟΤΑ, αλλά και τις ιδιαίτερα αυξημένες δυσκολίες των δημοτών να αποδεχθούν αυξήσεις των δημοτικών τελών και άλλων σχετικών επιβαρύνσεων, οι Δήμοι θα πρέπει το ταχύτερο δυνατόν να αξιοποιήσουν τις μακρές εμπειρίες των ιδιωτικών επιχειρήσεων για εξορθολογισμό των δαπανών τους.

Έτσι, με τα σημερινά δεδομένα, είναι καθήκον των τοπικών εκπροσώπων να δουν από «μηδενική βάση» και εμπειριστατωμένα την αποτελεσματικότητα της οικονομικής διαχείρισης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αξιοποιώντας τις μεγάλες δυνατότητες και τις μεθόδους του public management.

Ο όρος public management έχει την έννοια ότι, οι κυβερνήσεις και οι μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί (Τοπικής Αυτοδιοίκησης κλπ) εφαρμόζουν μεθόδους management ανάλογες με αυτές του ιδιωτικού τομέα προκειμένου να μεγιστοποιούνται τα οφέλη από τις παρεχόμενες υπηρεσίες προς τους πολίτες, δημότες κλπ αλλά με το χαμηλότερο δυνατό κόστος.

Μέσω της αποτελεσματικής διαχείρισης των δημοσίων και δημοτικών πόρων βασικοί στόχοι της κάθε Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα πρέπει να είναι:

1. Αναλυτική εξέταση όλων των επιμέρους δαπανών προκειμένου αυτές να αξιολογηθούν κατά περίπτωση και να καταταγούν με βάση τη χρησιμότητα που έχουν για τις παρεχόμενες υπηρεσίες προς τους δημότες.
2. Δημιουργία έστω και οριακών πλεονασμάτων με βάση τις υφιστάμενες δαπάνες ως προς τα πραγματοποιούμενα έσοδα, εξαιρουμένων αυτών που προέρχονται από κρατικές επιδοτήσεις.
3. Αναζήτηση τρόπων αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας που διαθέτουν, προκειμένου είτε να ρευστοποιηθούν είτε να αποδοθούν για εμπορική εκμετάλλευση μέσω διαγωνισμών με απόλυτη διαφάνεια.
4. Εξέταση εναλλακτικών τρόπων για παρεχόμενες υπηρεσίες (πχ αποκομιδή σκουπιδιών) μέσω διαγωνισμών από εταιρείες, προκειμένου να συμπιεστούν σημαντικά κόστη.

Διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού

Ιδιαίτερη σημασία έχει για την Τοπική Αυτοδιοίκηση να «διδαχθεί» από τον ιδιωτικό τομέα και τις μακρές εμπειρίες του σχετικά με τις πολιτικές του για την κατά το δυνατό καλλίτερη αξιοποίηση του Ανθρώπινου Δυναμικού που διαθέτουν.

Αυτό σημαίνει ότι οι εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα πρέπει να εφαρμόσουν πρακτικές, όπως:

1. Συνεχής έλεγχος της αποτελεσματικότητας του προσωπικού των ΟΤΑ– συνολικά και ανά εργαζόμενο.
2. Αξιολόγηση της ατομικής αποδοτικότητας του κάθε εργαζόμενου με «κριτήρια πλήρους διαφάνειας» και «αξιοκρατίας», προκειμένου να προαχθούν οι πλέον ικανοί για τις ανώτερες και ανώτατες θέσεις στους δημοτικούς οργανισμούς.
3. Ανάθεση πρόσθετων εργασιών, προκειμένου να βελτιωθεί η ατομική παραγωγικότητα και απόδοση.
4. Δημιουργία συστημάτων «ευέλικτης εργασίας», προκειμένου να εξυπηρετούνται καλλίτερα και ταχύτερα οι δημότες, με κύριο στόχο την πάταξη της γραφειοκρατίας.
5. Λήψη αποτελεσματικών μέτρων τη μείωση των μισθολογικών δαπανών, εφόσον διαπιστώνεται ότι υπάρχει «πλεονάζον προσωπικό» ή εργαζόμενοι που δεν μεριμνούν ιδιαίτερα για την παροχή καλλίτερων υπηρεσιών προς τους πελάτες.

Έτσι, μειώνοντας τις γενικές και τις επιμέρους δαπάνες και βελτιώνοντας τις αποδόσεις προσωπικού οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης δύνανται να πραγματοποίησουν γρήγορα τον εξορθολογισμό των δαπανών και των εσόδων τους, δημιουργώντας πρωτογενή πλεονάσματα, τα οποία μπορούν να αποτελέσουν τη βάση για άσκηση πρόσθιτων κοινωνικών παροχών.

Επιπλέον, επειδή η πραγματοποίηση δημοτικών επενδύσεων κατά κανόνα έχει αρνητικές κεφαλαιακές αποδόσεις, είναι δυνατόν δημοτικά ακίνητα ή και πρωτογενείς πόροι από ετήσια πλεονάσματα να αξιοποιηθούν – μέσα από διαδικασίες απόλυτης διαφάνειας – να μπουν ΟΤΑ ως μειοψηφούντες μέτοχοι σε επενδυτικά έργα με τους ιδιώτες να αναλαμβάνουν επιχειρηματικά και επενδυτικά ρίσκα, προκειμένου να δημιουργηθούν ανταγωνιστικές επιχειρήσεις στην ελληνική περιφέρεια.

Περιφερειακή στρατηγική και πολιτικές για μια αγροτική οικονομία δυναμική και ανταγωνιστική

Στο πλαίσιο μιας Στρατηγικής Περιφερειακής Ανάπτυξης ακρογωνιαίος λίθος πρέπει να είναι ο σταδιακός μετασχηματισμός της αγροτικής οικονομίας από το πολύ χαμηλό επίπεδο ανάπτυξης και ανταγωνιστικότητας που βρίσκεται σήμερα σε μια περιφερειακή αγροτική οικονομία ισχυρή και δυναμική.

Ο δημιουργία υπεραύγχρονων αγροτικών μονάδων που θα χαρακτηρίζονται από υψηλό βαθμό επιχειρηματικότητας, σύγχρονο management, χαμηλό κόστος παραγωγής και διάθεση προϊόντων σε ευρεία βάση και με εξαγωγικό προσανατολισμό αποτελεί «μονόδρομο» για την πλήρη αλλαγή του περιβάλλοντος που επικρατεί σήμερα στο χώρο της Αγροτικής Οικονομίας.

- Σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες στα Μακροχρόνια Περιφερειακά Προγράμματα που καταρτίζονται και υλοποιούνται από την Τοπική Αυτοδιοίκηση προβλέπονται συγκεκριμένες πολιτικές για τη βελτίωση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας των τοπικών αγροτικών οικονομιών.
- Σε όλα τα Περιφερειακά Προγράμματα – παράλληλα με τις πολιτικές προσέλκυσης ιδιωτικών επενδύσεων (εγχώριων ή και ξένων) – αναγνωρίζεται η ανάγκη πολλαπλής υποστήριξης της περιφερειακής αγροτικής οικονομίας.
- Τα «μοντέλα» για σύγχρονες αγροτικές οικονομίες καταρτίζονται στα Περιφερειακά Προγράμματα λαμβάνοντας υπόψη πλήρως την παγκοσμιοποίηση των αγροών και τη συμπίεση ή κατάργηση των συστημάτων επιδοτήσεων.

Οι λόγοι που επιβάλλουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση να συμβάλλουν ενεργά σε αυτόν τον πλήρη αναπροσανατολισμό των ξεπερασμένων δομών της εγχώριας Αγροτικής Οικονομίας είναι:

- Οι σημαντικές αλλαγές στην Κοινή Αγροτική Πολιτική θα έχουν πολύ αρνητικές επιπτώσεις για το μεγαλύτερο ποσοστό των αγροτικών εκμεταλλεύσεων – σε βάρος των μελλοντικών εισοδημάτων των αγροτικών οικογενειών.
- Ο «οικονομικός μαρασμός» της ελληνικής υπαίθρου αποτελεί βασικό παράγοντα της πολύ υψηλής ανεργίας των νέων της Περιφέρειας.
- Το τεράστιο εμπορικό έλλειψμα της χώρας σε αγροτικά προϊόντα και αγροτικά προϊόντα απαιτεί ριζική αντιμετώπιση μέσα από μια Εθνική Στρατηγική για την Αγροτική Οικονομία.
- Το «μοντέλο» των επιδοτήσεων για «εικονικές παραγωγές» με σκοπό τον καταναλωτισμό και όχι τον παραγωγικό εκσυγχρονισμό απέτυχε παταγωδώς...
- Στα ράφια των ελληνικών καταστημάτων τα περισσότερα ελληνικά τρόφιμα, φρούτα και λαχανικά υστερούν έναντι των εισαγομένων από πλευράς τιμών λιανικής διάθεσης... Χώρες με ελάχιστη ηλιοφάνεια υπερτερούν έναντι της Ελλάδα που έχει «συγκριτικό πλεονέκτημα» το εύκρατο κλίμα και τη μεγάλη ηλιοφάνεια. Πολυεθνικές εταιρίες «συντρίβουν» με τις χαμηλότερες τιμές τους την ελληνική παραγωγή κρασιών και τροφίμων με τις χαμηλότερες τιμές

Όλα αυτά πρέπει να αλλάξουν...

Μια δυναμικά σχεδιασμένη και υψηλής διεθνούς ανταγωνιστικότητας – από πλευράς ποιότητας και τιμών – αγροτική οικονομία, που θα λειτουργεί με καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια μπορεί να συμβάλλει τόσο στη μείωση της εξάρτησης της χώρας από τις εισαγωγές όσο και στην αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων των αγροών και των συνδεδεμένων με αυτούς επιχειρήσεων.

Στρατηγικός στόχος για την ανάπτυξη μιας σύγχρονης και βιώσιμης αγροτικής οικονομίας θα πρέπει να είναι η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη καθετοποίηση των παραγωγών (φυσικών προσώπων, αγροτικών συνεταιρισμών και επιχειρήσεων σε συνδυασμό με την ανάπτυξη μεγάλης παραγωγής πρώτων υλών ή τελικών φυσικών ή/και ζωικών προϊόντων), ώστε να συμπιεσθεί συνολικά το κόστος παραγωγής και να ενισχυθεί η διεθνής ανταγωνιστικότητα ολόκληρου του κλάδου.

Επτά προτάσεις

Βασικές προϋποθέσεις για την επίτευξη ενός τέτοιου φιλόδοξου στόχου είναι:

1. Η συνολική αύξηση των καλλιεργούμενων εκτάσεων, ώστε αφενός να μειωθεί το κόστος πρώτης ύλης ανά παραγόμενη μονάδα και αφετέρου να αυξηθούν τα συνολικά έσοδα που δύνανται να απολαύσει ο κάθε παραγωγός. Το θέμα αυτό «σκοντάφτει» στο αντιπαραγωγικό μοντέλο της «πολυτελείας» αγροτικής ιδιοκτησίας, με αποτέλεσμα τα αξιοποιήσματα εδάφη να είναι και πολύ μικρά σε μέγεθος και διάσπαρτα σε διαφορετικές περιοχές αυξάνοντας σημαντικά το κόστος συγκομιδής και μεταφοράς. Το πρόβλημα αυτό μπορεί να ξεπερασθεί με διάφορους συνδυασμένους τρόπους, όπως:

- Κινητοποίηση κατοίκων αγροτικών διαμερισμάτων για την προώθηση μορφών κοινής καλλιέργειας δημοτικών ή ακαλλιέργητων ιδιόκτητων εκτάσεων.

- Απαλλαγή των ιδιοκτητών αγροτεμαχίων από την καταβολή κάθε τέλους ακινήτων για αγροτεμάχια, εφόσον αυτά χρησιμοποιούνται παραγωγικά, ανεξαρτήτως εάν αυτά καλλιεργούνται από ιδιοκτήτες, κληρονόμους ή ενοικιαστές – παραγωγός.
- Δημιουργία φορολογικών κινήτρων ή απαλλαγών για φυσικά πρόσωπα που έχουν ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ανάπτυξη ζωικής ή φυτικής παραγωγής.

2. Παρακίνηση ομάδων επιχειρήσεων με ομοειδές αντικείμενο εργασιών να υπογράψουν πολυετή συμβόλαια με πολλές ομάδες παραγωγών προκειμένου να αναπτύξουν επικεντρωμένες δράσεις στη μονοκαλλιέργεια ή στην ανάπτυξη μεγάλου ζωικού κεφαλαίου. Τέτοιες συνεργασίες θα διευκολύνουν αφενός τους επιχειρηματίες να βασίζονται στα πλεονεκτήματα της μαζικής παραγωγής.

3. Αναμόρφωση του θεσμικού καθεστώτος για τους συνεταιρισμούς, ώστε αυτοί να λειτουργούν πλήρως με ιδιωτικούς κριτήρια.

4. Παροχή κινήτρων σε νέους που θέλουν να αναπτύξουν αγροτικές δραστηριότητες, που είναι ιδιαίτερα βελτιωμένα όταν στηρίζονται στη συνεργασία για επίτευξη οικονομιών κλίμακας.

5. Συγκεντρωποίση των μικρών ή μεσαίου μεγέθους μεταποιητικών μονάδων που συνδέονται άμεσα με την πρωτογενή παραγωγή, ώστε να αξιοποιηθεί στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό ο κεφαλαιουχικός εξοπλισμός τους που σήμερα πλεονάζει.

6. Ενεργάς υποστήριξη από τις τράπεζες με την παροχή χαμηλότερων δανείων επιχειρηματικών και συνεταιριστικών σχημάτων που αποτελούν ολοκληρωμένες «αλυσίδες» στον τομέα της πρωτογενούς παραγωγής – μεταποίησης – εμπορίας.

6. «Εκπαίδευση» παραγωγών, συνεταιριστών κλπ σε θέματα marketing, προηγμένων εργασιών τυποποίησης, αποτελεσματικής παραγωγής και εμπορίας, φοροτεχνικής κλπ.

Η παραπάνω θεματολογία οργανώνεται από τους συμμετέχοντες φορείς με τρόπο ώστε να είναι επίκαιρη, πρακτική και ουσιαστική για τους συμμετέχοντες.

2.2. Σκοπιμότητα του Forum

Με βάση τα παραπάνω, η διοργάνωση του MONEY SHOW αποβλέπει στους εξής στόχους:

- Να αποτελέσει ένα σημαντικό μέσο ανταλλαγής απόψεων και ενημέρωσης για τους ενασχολούμενους με τα περιφερειακά και τοπικά προϊόντα και τις εταιρίες.
- Να παράσχει την δυνατότητα προς κάθε ενδιαφερόμενο επενδυτή να ενημερωθεί ευρύτερα για την περιφερειακή και τοπική αγορά, μέσω ομιλιών που θα γίνουν από ειδικούς του κλάδου, στα πλαίσια του forum και της παράλληλης έκθεσης.
- Να παράσχει την δυνατότητα στην περιφερειακή και δημοτική Αγορά, να προβεί σε παρουσίαση των προϊόντων και των δομών της, προς κάθε ενδιαφερόμενο.
- Να παράσχει την δυνατότητα ουσιαστικής και λεπτομερούς παρουσίασης των θεμάτων της Περιφερειακής αγοράς σε κατάλληλο περιβάλλον εξασφαλίζοντας το επίπεδο που αρμόζει σε ένα τόσο λεπτό και καθολικής σημασίας τομέα.
- Να παράσχει την δυνατότητα γνωρίσεις ο κάθε ενδιαφερόμενος από κοντά περιφερειακά και τοπικά φορείς, στελέχη και αναλυτές της αγοράς να συνομιλήσει μαζί τους και να επιλύσει απορίες ή να εκφράσει τη γνώμη και τους προβληματισμούς του.
- Να παράσχει την δυνατότητα σε περιφερειακούς και δημοτικούς φορείς και εταιρίες που δραστηριοποιούνται στην περιφερειακή αγορά να παρουσίασουν υπηρεσίες, νέα προϊόντα αλλά και να προδιαγράψουν την πορεία και τα μελλοντικά σχέδια και επιλογές για τους ενδιαφερόμενους.
- Να παράσχει την δυνατότητα σε εταιρίες της αγοράς να προβληθούν με έναν ολοκληρωμένο και πολυμορφικό τρόπο.

Η προβολή και η προώθηση των προϊόντων της Περιφερειακής και Δημοτικών αγορών θα δώσουν ώθηση για την καλύτερη κατανόηση της λειτουργίας της Περιφερειακής Αγοράς και την ενημέρωση των ενασχολούμενων με αυτήν. Έτσι ώστε η Περιφέρεια και οι Δήμοι να αποτελέσουν εθνικά πρότυπα αλλά και για όλη την Νοτιοανατολική Ευρώπη.

2.3. Σκοπιμότητα της έκθεσης

Η έκθεση η οποία θα συμπληρώνει το forum, καλύπτοντας και ανάγκες του θα έχει στόχο :

- Να παράσχει την δυνατότητα προβολής προϊόντων / υπηρεσιών από την Περιφέρεια ή Δήμο με target group το καταναλωτικό και επενδυτικό κοινό, τις εταιρίες του χώρου αλλά και τα στελέχη της αγοράς αλλά και κεφαλαίου και χρήματος αλλά και συνολικά της Ελλάδας, Κύπρου.
- Να παράσχει την δυνατότητα παρουσίασης των προϊόντων και υπηρεσιών σε κατάλληλο περιβάλλον.
- Να παράσχει την δυνατότητα στους συμμετέχοντες εκθέτες να γνωρίσουν τους ανταγωνιστές τους και να βελτιώσουν τις υπηρεσίες τους ή να συνεργαστούν σε διάφορα επίπεδα.
- Να παράσχει την δυνατότητα σε όλες τις εταιρίες με κοινό target group να προβάλλονται δυναμικά.